Cisterne Sparte

Să ne rugăm. Doamne, noi credem acum. Noi credem în Fiul lui Dumnezeu, şi, prin aceasta, noi acceptăm Viaţa Eternă prin El. Acum ne-am adunat din nou, în această după-amiază, sau această seară, pentru un alt serviciu, încrezîndune în Tine pentru Mesaj şi pentru ceea ce ne vei spune Tu în seara aceasta. Noi Te credem, Doamne, şi noi aşteptăm după Tine. Şi Tu ai zis, "Acei care aşteaptă după Domnul îşi vor reînoi tăria; Ei se vor înălţa cu aripi ca de vultur." Şi ne rugăm, Dumnezeule, ca Tu să ne dai acea Putere de înălţare, în seara aceasta, aşa cum noi Te aşteptăm.

2 Noi Îţi mulţumim pentru aceşti oameni, şi pentru ceea ce înseamnă ei pentru Tine şi ceea ce înseamnă ei pentru mine. Eu Îţi mulţumesc pentru aceasta, Tată. Ei sînt nestematele Tale. Şi mă rog, Dumnezeule, ca în seara aceasta, ca Tu să te manifestezi pe Tine, către ei, în ceea ce ei au nevoie. Dacă există bolnavi aici, fie ca ei să fie vindecaţi. Dacă există vreo îndoială în mintea cuiva; clarifică aceasta, Doamne. Şi dă-ne doar din Prezenţa Ta şi binecuvîntările Tale, deoarece noi avem nevoie de ele, Doamne. Tu eşti toată îndestularea noastră. Şi, fără Tine, noi nu putem face nimic.

3 Ne rugăm ca Tu să primeşti mulţumirile noastre pentru tot ceea ce Tu ai făcut. În Numele lui Isus Cristos noi aşteptăm după binecuvîntările Tale. Amin.

Vă puteţi aşeza.

4 Şi, bine, este doar un—un pic răcoare în această Duminică seara, aici înăuntru, decum era ultima Duminică seara. Noi sîntem foarte recunoscători fraţilor noştri care au lucrat cu aşa credincioşie în a aduce aceasta înăuntru. Eu cunosc pe doi sau trei din ei. Fratele Mike Egan, aşa cum eu văd în spate acolo, şi eu . . . Fratele Mike, şi Fratele Sothmann, Fratele (eu cred) Roy Roberson, şi Fratele Woods, şi toţi dintre ei, ei erau aici jos doar transpirînd, încercînd să-l pună înăuntru astfel ca noi să putem avea acest Mesaj acum, sau astăzi. Astfel, noi sîntem recunoscători.

5 Acum, următoarea Duminică dimineaţă, cu voia Domnului, eu vreau să am un serviciu de vindecare, rugăciuni pentru bolnavi. Şi noi vom desemna aceasta pentru un serviciu de vindecare, dacă Domnul va voi.

6 Am observat, azi dimineaţă, că există o grămadă de batiste aici. Eu m-am rugat pentru ele. Şi eu, în timp ce voi v-aţi rugat şi cîntat, eu m-am rugat pentru batiste; şi apoi există mai multe aici în seara aceasta. Astfel, noi—noi credem că Dumnezeu vindecă pe bolnavi. Aşa de multe mărturisiri mari de vindecare sînt printre noi, şi prin toată lumea, iar noi sîntem recunoscători pentru aceasta.

7 Şi mă gîndeam, că Duminica următoare, fiindcă eu trebuie să fiu departe pentru puţin şi noi am ţinut aşa de mult doar la învăţătura Mesajului, încît mă gîndeam că ar fi un lucru bun dacă noi aveam un—un serviciu de vindecare, să ne rugăm pentru bolnavi. Şi ne încredem că Dumnezeu ne va da un timp minunat.

8 Acum, mulţi dintre voi trebuie să conducă multe mile în seara aceasta. Astfel eu vorbeam către grupuri acolo la—Blue Boar Cafeteria, astăzi, unde eu am avut prînzul. Mulţi oameni minunaţi, eu am ajuns să dau mîna cu ei şi să vorbesc cu ei, oameni pe care nu i-am întîlnit înainte, care vin aici la biserică. Şi eu sînt recunoscător pentru astfel de prieteni, şi eu vreau să vă mulţumesc la fiecare dintre voi. Unii dintre ei au cules mure, şi ne-au adus. Iar unul ne-a adus o găleată de sirop, sau melasă, eu cred că era, şi—şi doar lucruri. Voi nu ştiţi ce înseamnă asta. Şi de dimineaţă, eu vin sus şi ies afară din casă, uneori acolo . . .

9 Altă dimineaţă acolo era ceva frate acolo care o ducea foarte rău, nu avea haine şi lucruri, a vrut ca eu să merg să-i iau ceva haine. Eu am pornit afară, şi aproape m-am împiedecat peste o găleată de mure aşezată acolo. Am zis, "Ai adus tu aceste mure?"

10 Iar el a zis, "Nu, nu am avut nimic de a face cu aceasta. Eu eram aici înainte de ziuă, şi ele stăteau aici atunci." Şi acesta era bunul meu Frate Ruddell care mi le-a adus. Şi, astfel, acele lucruri eu desigur le apreciez.

11 Billy Paul doar mi-a menţionat, cu cîteva momente în urmă, că printre această adunare din seara aceasta, ei au luat o ofertă, aceea pentru mine. Eu—eu vă mulţumesc pentru asta. Eu nu am vrut ca voi să faceţi asta. Eu—eu doar apreciez eforturile voastre, şi aşa mai departe, dar aceea nu era necesar. Şi, însă, Domnul vă binecuvintează. Voi ştiţi, voi ştiţi, Biblia a spus, "Într-atît cît voi aţi făcut la cei mai micuţi din aceştia, voi aţi făcut aceasta pentru Mine."

12 Acum, eu v-am vorbit cumva, asupra Mesajului, foarte direct. Şi eu . . . Unii oameni ar putea fi sub impresia că—că eu

cred că Isus are să vină dimineaţa sau deseară. Eu cred. Acum, eu nu zic că El va veni. Şi, iarăşi, El poate să nu vină pentru săptămîna viitoare, şi aceasta ar putea fi anul viitor, aceasta ar putea fi zece ani. Eu nu ştiu cînd vine El. Dar, există un lucru pe care eu vreau să . . . întotdeauna să-l purtaţi în minte, ca voi să fiţi gata în fiecare minut sau ceas. Vedeţi? Că, dacă El nu vine astăzi, El ar putea să fie aici mîine. Astfel doar păstraţi aceasta în mintea voastră, că El vine.

13 Şi eu nu ştiu în ce timp urmează să fie ultimul meu ceas pe acest pămînt, nici nu ştie vreunul din noi. Şi nu există nici unul dintre noi care ştie cînd vine El. Nici chiar El nu ştie, Însuşi, după Propriile Lui Cuvinte; El a zis, "Tatăl, numai, ştie cînd va veni El; nici măcar Fiul nu ştie cînd va veni El." Aceasta este cînd Dumnezeu Îl trimite din nou la noi. Dar noi aşteptăm Venirea Lui. Şi dacă El nu vine în generaţia mea, El ar putea să vină în următoarea; dacă El nu vine în aceea, El va veni în următoarea. Dar, cît despre mine, eu deabia pot vedea ceva timp rămas. Eu doar . . . Pentru mine, aceasta s-ar putea întîmpla în orice minut. Acum, aceasta nu înseamnă . . . Asta nu înseamnă, acum, că voi veţi vedea că cerurile se schimbă şi fiecare . . . Asta nu este Venirea despre care eu vorbesc. Eu vorbesc despre Răpire.

14 Vedeţi, El face trei Veniri. El vine în trei Nume, de Fii. El a venit într-o trinitate; Tată, Fiu, Duh Sfînt. Vedeţi, tot acesta acelaşi Cristos, acelaşi Dumnezeu, tot timpul. Acum, noi ştim că El a venit să aducă trei lucrări de har; justificare, sanctificare, botez cu Duhul Sfînt. Totul, în Dumnezeu, este complectat în treiuri.

15 Şi astfel El a venit, întîi, să răscumpere Mireasa Lui. El vine, a doua oară, ca o Răpire, să-şi ia Mireasa Lui. El vine, a treia oară, cu Mireasa Lui, Rege şi Regină; după, asta este cînd mulţi oameni aşteaptă Venirea.

Dar cînd El vine de data aceasta, aproape nimeni în afară de acei care sînt gata vor şti cînd El vine. Acolo va fi doar o absenţă de oameni. Ei nu vor şti ce li s-au întîmplat. Ei vor fi doar luaţi, într-un moment, şi că ei doar vor fi ca dispăruţi. "Schimbaţi într-un moment, într-o clipire din ochi." Astfel fiţi doar gata pentru aceea. Aceasta va fi oribil în vreo dimineaţă să vă lipsească vreun preaiubit, nimeni nu poate să-i găsească. Nu ar fi aceasta prea rău că aceasta a trecut şi voi aţi pierdut-o? Astfel doar ţineţi-vă înaintea lui Dumnezeu.

16 Acum, săptămîna următoare, cu voia Domnului, Lunea următoare, la o săptămînă de Lunea aceasta, dacă Dumnezeu va voi, eu îmi duc familia înapoi la Arizona unde ei merg la şcoală, apoi eu—eu vin înapoi.

17 Acum, eu nu merg afară acolo . . . eu nu am ceva servicii în care să fiu acolo. Eu deabia sînt vreodată în Arizona. Eu sînt plecat pe altundeva. Eu îmi iau soţia acolo afară, Lunea următoare. Eu vin înapoi aici din nou. Eu voi pleca de aici la British Columbia. Eu vin înapoi la Colorado. Eu voi fi din nou în Arizona cîndva aproape de Crăciun, doar pentru cîteva minute, destul de mult . . . poate două sau trei zile, adun familia laolaltă, şi voi fi înapoi aici în timpul sărbătorilor de Crăciun, cu voia Domnului, să am un serviciu în timpul săptămînii anului nou aici.

18 Astfel atunci eu sînt aici, practic, mai mult. Eu sînt aici de zece ori mai mult decît acolo afară, deoarece noi nu avem vreo biserică sau ceva servicii acolo, noi nu avem nimic acolo, astfel, într-un fel de serviciu de biserică. Acesta este un lucru rău privitor la aceasta. Eu nu am nici un loc în care să trimit copiii să audă aceste Mesaje, aşa cum copiii voştri ajung să audă aceasta aici, şi—şi astfel acela este un defect pe care noi îl avem. Dar ei toţi sînt mai sănătoşi. Aceasta este o climă uscată, caldă, uscată, dar toţi copiii par a fi mai sănătoşi. Eu nu sînt acolo destul de mult să ştiu dacă aceasta este sănătos sau nesănătos. Eu, eu sînt în mişcare, şi eu—eu—eu presupun că am fost născut un hoinar.

19 Soţia mă cheamă . . . eu ştiu că ea este aici, astfel eu am să încasez asta după biserică, voi toţi ştiţi. Cum se numeşte asta, vînturi schimbătoare, sau vînturi neastîmpărate, sau orice—orice, voi ştiţi, nisipuri schimbătoare? Sau, eu sînt întotdeauna în mişcare, cu alte cuvinte. Şi eu sînt căsătorit acum, de douăzeci şi doi de ani, şi eu uneori mă gîndesc că eu sînt un străin pe lîngă casă, deoarece eu trebuie să fiu dus.

Dar eu aştept după vremea cînd noi vom fi aşezaţi jos în patria Ţară cîndva. Dar acum bătălia este în toi, astfel să fim în rugăciune.

20 Să nu uitaţi, următoarea Duminică dimineaţa, cu voia Domnului, aduceţi înăuntru pe bolnavii şi nenorociţii voştri. Veniţi devreme, luaţi-vă locurile, şi probabil că există un grup pentru care să se facă rugăciune. Noi va trebui să împărţim cartonaşe de rugăciune. Dacă acolo nu sînt destule, noi nu vom

împărţi cartonaşe de rugăciune, doar suficient să formăm un mic rînd de două sau trei duzine, [o duzină este 12 persoane—Trans.] sau aşa ceva. Dar noi—noi vom împărţi probabil cartonaşe de rugăciune, astfel că noi o vom face probabil cam cu o oră înainte de serviciul obişnuit, care eu cred că va lua . . . Aceasta va fi la opt, opt sau opt treizeci, că ei vor împărţi cartonaşele de rugăciune; deschide biserica, şi dă cartonaşele de rugăciune următoarea Duminică dimineaţă. Şi apoi asiguraţi-vă să fiţi aici pentru ai voştri . . . Aduceţi pe cei dragi ai voştri, şi puneţi-i acolo înăuntru. Va fi plăcut şi răcoare în biserică, dacă ei sînt bolnavi, iar noi vom face tot ce putem să ne rugăm pentru ei.

21 Vă mulţumesc, din nou, pentru oferta de dragoste.

22 Iar acum noi o să citim ceva din Cuvîntul lui Dumnezeu, în seara aceasta, şi să fim gata pentru acest eveniment al Prezenţei Lui din nou să ne aducă Cuvîntul Lui. Acum, noi ştim că noi putem citi un text, dar Dumnezeu trebuie să descopere conţinutul. Vedeţi? Noi putem lua un text, dar Dumnezeu trebuie să descopere conţinutul. Şi în timp ce voi întoarceţi acum în Cartea lui Ieremia, capitolul al 2-lea.

23 Eu vreau să spun că eu sînt bucuros să avem, cu noi, pe Fratele Lee Vayle, un frate preţios în Domnul. Şi mă gîndesc că aici, fratele de aici, eu nu-mi amintesc de numele lui, Fratele Willard Crase. Şi am văzut fraţii din Arkansas, Fratele John şi ceilalţi, de pe lîngă Poplar Bluff, şi Fratele Blair. Şi, oh, Fratele Jackson, şi Fratele Ruddell, şi aşa de mulţi încît eu—eu doar nu pot . . . Eu doresc să fi putut chema numele fiecăruia, însă eu doar nu o pot face, şi voi înţelegeţi. Fratele Ben Bryant, eu îl văd şezînd aici; el este de obicei colţul meu de amin în timp ce eu . . . Fiecare îl cunoaşte pe Ben după glasul lui. Îhî.

24 Noi, şezînd odată în California, eu am predicat un Mesaj pentru oamenii Baptişti în vale. Ei aveau un cort mare acolo, şi o mulţime de un fel de Baptişti aristocraţi. Eu nu am putut să aud nici un "amin" de nici unde; voi ştiţi, le era teamă că unele dintre femei îşi rup vopseaua de pe feţele lor. Şi apoi, primul lucru pe care îl ştiţi, eu am văzut o pereche de picioare cam în felul *acesta*, mergînd sus în aer, şi două mîini mari, şi un păr negru scuturîndu-se acolo, strigînd, "Amin," strigînd aşa. Şi m-am uitat în jos, am zis, "Ben, de unde ai venit tu?" El într-adevăr aducea "aminul."

25 Eu văd soţia lui uitîndu-se la el, un picuţ. Păi, el îşi pierde puţin din părul acela negru, dar asta este în regulă, voi ştiţi. Nu vă îngrijoraţi de asta. Eu l-am pierdut, pe al meu, cu mult timp în urmă.

Astfel, acum, nu uitaţi să vă rugaţi.

26 Acum în timp ce noi ajungem la partea sinceră a serviciului, ţineţi minte, că dacă noi citim acest Cuvînt, atunci Dumnezeu va binecuvînta Cuvîntul Lui. "Acesta nu se va întoarce la El gol, ci Acesta va dobîndi scopul pentru care a fost El." Şi eu ştiu, în citirea Cuvîntului, eu voi fi întotdeauna corect. Cînd eu citesc Cuvîntul, Dumnezeu va onora Cuvîntul Lui.

27 Acum să ne ridicăm în respect faţă de Cuvîntul Lui. Ieremia, capitolul al 2-lea, versetele 12 şi 13 din Ieremia 2.

> *Miraţi-vă, O . . . ceruri, la aceasta, şi îngroziţi-vă de spaimă, fiţi voi foarte pustiite, zice DOMNUL.*
>
> *Căci poporul Meu a săvîrşit două rele; ei m-au părăsit pe Mine izvorul de* apă *vie, şi* şi-au *săpat cisterne, cisterne crăpate, care* nu *pot . . . pot să ţină nici o apă.*

Să ne plecăm capetele.

28 Scumpe Dumnezeule, Cuvîntul Tău a fost citit. Şi ne rugăm ca Tu să onorezi acel Cuvînt şi dă-ne în seara aceasta pilda sau comparaţia din Acesta; aşa cum ne uităm la zilele care au trecut, Israel, ca exemple, după cum Biblia ne învaţă că noi putem vedea ce le-ai făcut Tu cînd ei s-au supus Cuvîntului, să vedem ce le-ai făcut Tu cînd ei nu s-au supus Cuvîntului, şi să învăţăm ce trebuie noi să facem. Astfel, ne rugăm ca Tu să ne vorbeşti în seara aceasta într-un fel foarte special, ca noi să ştim cum să ne comportăm în această zi, căci noi am învăţat azi dimineaţă că noi trăim în ea. Căci noi cerem aceasta în Numele lui Isus. Amin.

Vă puteţi aşeza.

29 Eu vreau să vorbesc în seara aceasta asupra subiectului, doar pentru un—un scurt timp despre: *Cisterne Sparte*.

30 Israel a săvîrşit două rele mari. Dumnezeu a spus că ei s-au întors de la El, Izvorul Vieţii, şi şi-au săpat cisterne din care să bea. Acum, asta este ceva.

31 Motivul că m-am gîndit despre acest text era pentru că acesta va merge paralel cu ceea ce eu spuneam azi dimineaţă, despre ceasul în care noi trăim, şi Cauza pentru care noi ne luptăm.

32 Şi noi privim la Israel ca exemplu, că, ce Dumnezeu era, El trebuie întotdeauna să rămînă acelaşi. Şi există numai un singur lucru pe care Dumnezeu l-a onorat vreodată, aceea era, calea Lui pe care El a rînduit-o pentru popor. Şi cînd ei au ieşit din calea aceea, atunci Dumnezeu a fost dezonorat, şi Dumnezeu a făcut să sufere poporul pentru că s-au îndepărtat de la ceea ce El le-a spus să facă, indiferent de ceea ce era.

El le-a dat chiar o lege, "Nu atinge, nu mînui, nu gusta." Drept nu din cauza răului de a-l face, ci răul de nesupunere la ce El a zis să facă. Şi acolo întotdeauna nu poate fi o lege fără o pedeapsă pentru lege. Deoarece, dacă nu există pedeapsă, atunci, legea nu este mare lucru dacă ea nu are o pedeapsă. Legea!

33 Acum, noi aflăm, că ce au făcut ei în ziua aceea pare să se asemene cu ceea ce facem noi astăzi, ceea ce fac oamenii bisericii.

34 Acum noi vedem un lucru ciudat aici. Aceasta poate să fie ciudat pentru unii oameni, cînd El a zis, "Voi aţi, ei au, şi-au săpat cisterne, cisterne sparte." Acum, poate unii dintre voi nu ştiu ce este o cisternă. Cîţi ştiu ce este o cisternă? Păi, aproape toţi dintre voi. Dacă voi aţi fost crescuţi vreodată la o fermă, voi ştiţi ce este o cisternă. Îmi amintesc că eu am băut destui gîndaci dintr-una, să—să ştiu ce era o—o cisternă.

Am predicat afară la ţară unde, într-un arbor de tufiş, unde voi aveaţi un mare ulcior plin de apă de cisternă stînd acolo, luat din—ploaie, voi ştiţi, şi aceasta cumva a devenit puţin veche. Şi—şi atunci gîndacii, în timpul nopţii, au intrat înăuntru. Şi astfel eu ştiu ce este apa de cisternă.

35 O—o cisternă este un—un loc, un lucru care este săpat în pămînt, să ia locul unei fîntîni. Unde oamenii nu au o fîntînă, atunci ei iau o—o cisternă. Cu alte cuvinte, o cisternă este un rezervor făcut de om sau o fîntînă făcută de om în pămînt, pe care omul o sapă, să prindă apă, să—să o folosească. Unii dintre ei o folosesc ca apă de spălat, iar unii o folosesc ca apă de băut, şi în diferite feluri, poate. Toată apa uneori, pe care noi obişnuiam să o luăm, era într-o cisternă. Obişnuiam să

avem un lucru vechi pe care tu trebuia să-l învîrţi, roata, roata, roata, roata, să aduci apa sus; avea găleţi mici pe el, să pompeze apa afară din cisternă.

36 Păi, noi observăm un lucru despre o cisternă care este diferită de o fîntînă. Acum, o cisternă se va goli. Cisterna nu se poate umple pe ea însăşi. Ea este—este . . . Ea nu-i de nădejde. Tu nu te poţi bizui pe o cisternă. Ea trebuie să se bizuie şi să depindă de ploile care cad în vară sau în iarnă, oricare este aceasta să . . . De obicei, în timpul iernii cînd vine zăpada şi ploaia, atunci aceasta scurge apa jos în cisternă. Şi dacă ea nu obţine apa aceea, atunci voi—voi nu aveţi ceva apă. Aceasta toată—aceasta toată . . . se usucă. Şi ea nu se poate reumple. Vechea cisternă nu se poate umple pe ea însăşi. Ea îşi obţine umplerea de la—ploile care cad.

37 Şi eu vreau ca voi să observaţi un alt lucru despre o cisternă. De obicei, voi găsiţi, sau felul cum era la casa noastră, cisterna . . . De obicei şoprul este cam de două ori cît mărimea casei, şi ei de obicei scurg apa de pe şopru, la cisternă. Eu îmi amintesc bine acea cisternă veche de acolo, cînd el avea . . . cînd—ţevile de scurgere zoreau aceasta înăuntru, deasemeni, jos de pe şopru. Aceasta se umple de la şopru.

Aşa că atunci apa este cărată de la acoperişul şoprului; unde, toate animalele călcau în jur prin curtea grajdului, şi toată murdăria din curtea şoprului se aşează pe acoperişul şoprului, în timpuri uscate. Şi apoi vine apa şi spală toată aceasta jos de pe acoperiş, într-un jgheab care-i făcut de om, apoi într-un burlan făcut de om, apoi într-o cisternă făcută de om. Şi dacă voi nu aveţi o mizerie, eu nu ştiu ce aveţi, cînd voi aveţi o cisternă. Da, domnule! Toată aceasta este făcută de om, şi tot atît de murdară cît poate să fie.

38 Voi ştiţi, noi obişnuiam să numim . . . Noi aveam o cîrpă filtru pe una. Aţi ştiut vreodată ce era aceea? Trebuia să pună o cîrpă filtru pe ea, să prindă toţi gîndacii şi lucrurile care veneau jos de pe vîrful—şoprului, şi din tot jurul locului, şi a curs afară dintr-un loc într-altul, în cisternă. Şi noi obişnuiam să punem o—o cîrpă filtru pe ea, să prindem tot—gunoiul şi materialul pe care am putut. Desigur, aceea nu prindea adevărata murdărie, ea doar prindea bucăţile mari care veneau jos şi cădeau în ea. Gîndacul putea cădea în ea, dar zeama gîndacului a mers înainte cu apa. Astfel, tu—tu într-adevăr aveai o mizerie cînd tu aveai o cisternă veche murdară.

39 În cîteva zile, voi lăsaţi apa aceea să stea acolo, şi ea devine stătută. Voi lăsaţi apa să stea într-o cisternă, şi ea devine stătută. Şi ea devine plină de—de broaşte, şi şopîrle, şi şerpi. Iar noi obişnuiam să numim aceasta "wiggle-tails," [larvă de apă—Trans.] mititele...Eu nu ştiu dacă...Ele nu sînt un parazit, ele sînt un...Eu nu pot, eu nu ştiu cum le-aţi numi voi. Dar ceva lucruri mici intră în apă, care—care noi le numim wiggle-tails. Voi ştiţi ce este aceasta. Cîţi ştiu despre ce vorbesc eu? Oh, păi, sigur, voi toţi oamenii de la ţară ştiţi. Ajunge toată aceasta plină de stagnare, şi atunci aceste iubitoare de stagnare vin cu aceasta. Aceasta de fapt vine doar, deoarece ea este stătută. Şi din cauză că este stătută, ea atrage acolo animalul la care îi place lucrurile stătute.

40 Şi aceasta este foarte mult ca bisericile noastre de astăzi. Eu cred că noi am părăsit...Unul din marile păcate pe care le-a săvîrşit biserica astăzi, întocmai ca Israel atunci, ea L-a părăsit, pe Izvorul de Apă vie, şi şi-au săpat pentru ei cisterne făcute de om. Şi aceasta a devenit o locuinţă pentru fiecare lucru care iubeşte acel fel de apă. Şopîrle, broaşte, şi tot felul de germeni necuraţi, trăiesc în ea, deoarece acesta este un rezervor făcut de om. Şi în acest rezervor stau aceste lucruri, un exemplu perfect al denominaţionalilor noştri de astăzi.

41 "Acum," voi ziceţi, "Frate Branham, de ce loveşti tu aşa de tare la acei oameni?"

Aceasta se cuvine să fie loviţi. Aceasta trebuie să fie lovit. Fugiţi de ea, deoarece ea în final va forma semnul fiarei. Ţineţi minte, acesta este Adevărul! Acesta va fi semnul fiarei. Denominaţiunea va conduce direct la acesta. Ea este pe drumul ei chiar acolo acum, să forţeze, printr-o putere.

42 Priviţi în vechiul imperiu Roman. Aceasta este exact ce i-a condus la acel semn al unei lepădări. Voi aţi aflat că nici un om nu putea cumpăra sau vinde fără semnul fiarei. El trebuia să-l aibe.

43 Există numai două clase de oameni care vor fi pe pămînt; acei cu Pecetea lui Dumnezeu, şi acei cu semnul fiarei. Numai două clase, aşa că voi va trebui să aveţi pe unul sau pe celălalt. Aceasta va fi o lepădare, un—un semn al—al religiei, religiei lepădate.

44 Şi aceasta o să aibe un chip al fiarei. Aşa cum studiem, noi aflăm că Roma era, este, şi întotdeauna va fi, sem-...sau, fiara. Exact. Nu există nici o cale să o iei ca altceva. Roma!

45 Şi ce a făcut Roma? A fost convertită din Roma păgînă în Roma papală, şi a organizat un sistem, un sistem universal, care forţa pe fiecare la acea singură religie sau să fie pus la moarte.

46 Şi acesta este un lucru ciudat că aceste State Unite apar pe scenă, şi acesta este ca un miel. Şi un miel are două coarne mici, drepturi civile şi eclesiastice. Şi după o vreme, cînd acela era un miel, noi aflăm că el a vorbit atunci ca un balaur şi a exercitat toată puterea care a avut-o balaurul înaintea lui. Şi Biblia ne spune că ei au zis, "Haideţi să facem un chip pentru fiară." Un chip este ceva asemănător cu altceva. Şi noi putem vedea aceasta chiar acum că, în condiţia ei lepădată, biserica formează Consiliul Mondial al Bisericilor, care este chipul la puterea Romei; şi vor forţa asupra oamenilor acelaşi lucru pe care l-a făcut Roma păgînă...sau l-a făcut Roma papală. Astfel, nu există o altă cale, nici un alt lucru. Ci acesta este Adevărul.

47 Şi aceasta este de ce eu o lovesc în epoca mea, în timpul meu, deoarece ea trebuie să fie lovită. Chemarea a venit înăuntru, să, "Ieşiţi afară din ea, poporul Meu, ca voi să nu fiţi părtaşi la păcatele ei!"

48 Acum, eu aseamăn asta cu aceste cisterne, mizerabile murdare. "El este Izvorul Vieţii. El este Apele vii." Şi oamenii părăsesc Asta, şi îşi sapă pentru ei cisterne care pot să prindă numai murdăria. Acela este singurul lucru pe care-l poate prinde. Şi asta este ceea ce face denominaţionalismul; acesta prinde fiecare lucru care apare şi vrea să adereze. Ei vor să-l ia înăuntru dacă el are ceva bani sau se poate îmbrăca într-un anumit fel. Nu contează cine sînt ei, de unde vin ei, ei îi iau, oricum.

49 Acum noi aflăm, iarăşi, acel, acest semn al fiarei care a fost format aici. America, este, numărul treisprezece. Ea a fost născută cu treisprezece colonii. Ea avea un steag care avea treisprezece stele, treisprezece dungi. Şi ea apare chiar în Apocalipsa capitolul 13. Şi America întotdeauna era o femeie, reprezentată pe monedele noastre. Chiar capul de Indian, pe un cent, este profilul unei femei. Noi ştim asta, noi ştim istoria despre ea. Totul, Clopotul Libertăţii, şi toate celelalte, libertatea...Statuia Libertăţii este, fiecare lucru, o femeie. O femeie; numărul treisprezece. Vedeţi? Acum, aceasta este—aceasta este frumos să vezi acele lucruri.

50 Şi acum eu am prezis prin descoperire de la Dumnezeu, sau o vedenie în 1933, că şapte lucruri se vor întîmpla înainte de timpul sfîrşitului. Şi acela, unul din ele, că, "Mussolini," care devenea atunci dictator, "el va deveni dictator. Şi, deasemeni, el va face o invazie şi va merge jos la Etiopia, şi va lua Etiopia. Şi Duhul, Acesta a zis, 'El va cădea la treapta lui.'"

51 Mă întreb dacă există vreunul din vremurile vechi rămas încă în Tabernacol, care îşi aminteşte că eu am zis asta în Redmans Hall jos aici cînd noi am predicat, mulţi, mulţi ani în urmă. Există unul în clădire, în seara aceasta, care a rămas de acolo jos la vechiul Redmans Hall cînd am predicat asta, cînd ei aveau N.R.A. afară, în urmă de tot în timpul primului termen a lui Roosevelt? Eu presupun că nu este nici unul aici. Există unul? Da, da, unul, există unul. Da, D-na Wilson, îmi amintesc de ea. Soţia mea, şezînd în spate. Două au rămas, din vechea generaţie din acei din ziua aceea.

Că, atunci cînd ei au zis că această N.R.A. [Asociaţia Naţională de Refacere—Trans.] era semnul fiarei, eu am zis, "Nu-i nimic de aceasta; nicidecum. Semnul fiarei nu vine aici. Acesta iese din Roma. Şi aceasta nu poate fi semnul fiarei."

52 Şi acum ţineţi minte că aceste lucruri au fost spuse. A zis, "Adolf Hitler va ajunge la un sfîrşit misterios. Şi el va declara război asupra Statelor Unite. Şi ei vor construi un mare—un—un mare lucru de beton, încît ei vor locui chiar în acesta. Şi tocmai acolo Americanii vor lua o bătaie groaznică, la acesta." Şi aceasta era linia Siegfried, cu unsprezece ani înainte ca aceasta să înceapă să se construiască. Şi apoi a zis, "Dar el va ajunge la un sfîrşit; şi Statele vor gîştiga războiul."

53 Şi apoi a zis, că, "Există trei ismuri; Nazism, fascism, şi comunism." Şi am zis, "Ele toate o vor termina în comunism. Rusia va lua toată asta, în comunism."

54 Şi am zis, "Atunci ştiinţa o să fie aşa de mare, omul o să devină aşa de deştept, încît el va inventa aşa de multe lucruri pînă cînd el o să facă un automobil care seamănă ca un ou, care va avea ca un acoperiş de sticlă pe el, şi acesta va fi controlat de ceva putere deosebită de un volan." Iar ei au maşina.

55 Şi am zis, "Atunci moravurile femeilor noastre au să cadă în lucruri aşa de degradante, încît ele au să fie o dizgraţie pentru toate naţiunile. Ele vor purta hainele bărbaţilor. Ele au

să continue să-şi ia jos hainele pînă cînd de fapt ele vin în jos de parcă ele îşi au hainele dedesubt pe ele, asta-i tot. Şi, în final, ele vor ajunge să poarte doar o frunză de smochin."

Şi dacă voi observaţi, în revista *Life* de luna trecută, ei aveau femeia cu frunza de smochin pe ea. Şi aceea este rochia nouă de seară, sau capodul, ce poartă ele de seară; transparent, poţi vedea prin ea, numai frunzele de smochin ascunde doar un anumit loc din trupul ei; cu fără bretele, sau bretele, costume de baie fără bretele, partea de sus din acesta, trup expus. Şi cum că acele lucruri s-au întîmplat!

56 Apoi am zis, "Am văzut o femeie că stă în Statele Unite, ca o mare regină sau ceva. Şi ea era frumoasă să o priveşti, dar păcătoasă în inima ei. Şi ea a făcut naţiunea să păşească, să meargă la pasul ei."

57 Apoi am zis, "În final, El mi-a spus să mă uit înapoi spre Est din nou. Şi, cînd am făcut-o, am văzut, se părea că, aşa cum era ea, lumea a explodat. Şi atît de departe cît am putut să văd, nu era nimic decît beţe, şi—şi pietre arzînd au fost aruncate în sus din pămînt."

Şi acestea urmau să se întîmple înainte de sfîrşitul lumii. Şi cinci din şapte deja s-au întîmplat, în treizeci şi trei de ani. Acolo sîntem noi, în urmă la timpul sfîrşitului!

58 Şi eu am vorbit împotriva acelui sistem denominaţional chiar atunci. Şi eu încă cred, în seara aceasta, că acesta este o hazna, care este un loc în care curge murdăria. Eu nu pot să cred că Dumnezeu ar lua vreodată un astfel de lucru în Biserica Lui, deoarece aceasta trebuie să fie născută din Duhul lui Dumnezeu şi apoi curăţită înainte ca ea să poată fi numită a Lui. Trupul mistic al lui Cristos, noi sîntem botezaţi în El prin botezul Duhului Sfînt.

59 Da, acest sistem de cisternă este desigur un exemplu perfect de denominaţiune. Un om înţelept s-ar cuveni să se uite, şi niciodată să nu intre în acesta, căci Dumnezeu a dovedit de-a lungul epocilor că El este împotriva acestuia şi niciodată nu a lucrat cu el. Orice grup . . . Oricînd s-a ridicat un om cu un mesaj, ca Luther, Wesley, sau aşa mai departe, şi Smith, şi Calvin, şi ceilalţi; cînd ei au început organizaţia, Dumnezeu a aşezat acest lucru pe raft şi niciodată nu l-a vizitat din nou într-o trezire.

60 Uitaţi-vă prin istorie. Acolo nu a fost niciodată un timp în care Dumnezeu a luat vreodată o denominaţiune, şi a făcut o

trezire din aceasta, nicăieri. Apoi, prin istorie şi prin Biblie, dovedeşte că aceasta este un lucru murdar în privirea lui Dumnezeu, aşa că eu nu vreau să am nimic de a face cu aceasta. Şi asta este de ce sînt eu împotrivă. Eu încerc să aduc pe oameni afară din ea.

61 Noi sîntem invitaţi, ca în Israel, aşa este aceasta acum, să privim la Israel pentru exemple. Ei atît timp cît ei au stat cu acel Izvor, ei erau în regulă. Dar cînd ei au ajuns să-şi sape cisterne, sisteme făcute de om, atunci Dumnezeu i-a lăsat baltă. El ne va face nouă la fel. "Ei L-au părăsit, pe Izvorul de Apă vie." Aceea era plîngerea pe care a avut-o Dumnezeu împotriva lor. "Să facă ceva ca ei să poată zice, 'Voi vedeţi ce am făcut noi!'"

62 Acum, cînd în timpul de—călătorie a lui Moise; cînd Dumnezeu, prin har, le-a dat un profet, le-a dat un Stîlp de Foc să meargă înaintea lor, a adeverit Aceasta prin semne şi minuni. Harul a procurat toate aceste lucruri. Israel încă a vrut, a văzut legea. Ei au refuzat harul, să ia legea.

Asta este exact ce fac oamenii astăzi. Ei refuză Cuvîntul, să ia un sistem denominaţional, deoarece în acela ei pot să facă ce vor ei şi să le meargă cu aceasta. Dar voi nu o puteţi face în Cristos! Voi trebuie să veniţi curaţi şi clari, pentru ca să fiţi în Cristos.

63 Părăsind fîntîna arteziană, pentru un sistem făcut de om sau o cisternă, vă puteţi voi imagina pe cineva să facă asta? Vă puteţi imagina condiţiile mintale a unei persoane care ar putea să bea la o fîntînă arteziană proaspătă, şi ar părăsi aceea pentru o cisternă făcută de om cu broaşte, şi şopîrle, şi wiggle-tails, şi toate celelalte în ea?

Aceasta nu pare nici chiar sensibil să fie corect, însă aceasta este întocmai exact ce au făcut oamenii. Ei au părăsit Cuvîntul, adevărata sursă a Izvorului lui Dumnezeu şi Putere, să bea din cisterne, şi să-şi facă lor cisterne. La fel cum au făcut ei atunci, ei au făcut aceasta acum. Ei zic . . .

El a zis, "Ei M-au părăsit." Aici El zice, aici în Ieremia 2:14, sau 13, adică. El a zis, "Ei M-au părăsit, Izvorul de Apă vie."

64 Acum, noi vedem ce este o cisternă. Noi vedem ce prinde aceasta. Noi vedem cum este ea făcută. Este un lucru făcut de om care vine jos de pe un acoperiş murdar. Apa care cade jos, loveşte pe un acoperiş murdar, şi ea spală numai acoperişul, o pune jos printr-un jgheab făcut de om, printr-un burlan făcut

de om, într-un rezervor făcut de om. Şi toată murdăria se adună acolo, şi—germenii, şi şopîrlele, şi broaştele, şi lucrurile din ţară, în felul acesta. Şi, observaţi, ei sînt animalul necurat; larve, stătute. O larvă nu poate trăi în apă limpede. Dacă ea o face, aceasta ar omorî-o. Ea trebuie să fie în stătut.

65 Şi acesta este felul cum este cu o mulţime din aceşti paraziţi astăzi. Voi nu puteţi trăi în apa proaspătă a Duhului Sfînt. Acesta este motivul că ei sînt aşa de firm împotriva Cuvîntului, şi zic, "Acesta se contrazice pe Sine. Nu există nimic de El." Este din cauză că ei trebuie să aibe un fel de bazin stătut în care să se unduiască. Adevărat.

Asta este în acelaşi fel cu broaştele, şi cu şopîrlele, şi cu mormolocii, şi asemănători ca aceia. Ei trebuie să umble în jur prin mlaştină sau bazinul stătut, să trăiască, pentru că aceasta este natura lor să trăiască acolo. Şi voi nu puteţi schimba animalul pînă nu îi schimbaţi natura.

Şi voi nu puteţi face pe un om să vadă Cuvîntul lui Dumnezeu pînă nu este schimbată natura lui; şi cînd natura lui este schimbată din ceea ce el este, într-un fiu al lui Dumnezeu, şi Duhul Sfînt vine în el. Duhul Sfînt a scris Cuvîntul lui Dumnezeu!

66 Eu discutam astăzi cu bunul meu prieten, Doctor Lee Vayle, care este prezent acum. Şi încă el este un teolog, şi astfel noi de obicei avem nişte—avem nişte discuţii destul de bune asupra Scripturii. Foarte deştept.

Şi el m-a întrebat odată ce gîndeam eu despre dovada iniţială a Duhului Sfînt, "Era aceasta vorbirea în limbi?" Aceasta era cu mulţi ani în urmă.

Eu am zis, "Nu; nu pot vedea asta."

El a zis, "Şi nici eu," a zis, "deşi m-au învăţat aşa." El a zis, "Ce ai crede tu că ar fi o dovadă?"

67 Am zis, "Cea mai perfectă dovadă despre care eu mă pot gîndi este dragostea." Şi astfel noi am ajuns să discutăm asupra acesteia.

Şi atunci mă gîndeam că aceasta a sunat destul de bine astfel eu doar am susţinut asta, "Dacă un om are dragoste."

Dar într-o zi Domnul, într-o vedenie, m-a îndreptat. Şi El a zis, că, "Evidenţa Duhului erau aceia care puteau primi Cuvîntul," nici dragostea, nici vorbirea în limbi, ci aceasta este primirea Cuvîntului.

68 Şi atunci Doctor Vayle zicea către mine, că, "Aceea este Scriptural," a zis el, "deoarece, în Ioan 14, Isus a zis, 'Cînd El Duhul Sfînt este venit peste voi, El vă va descoperi aceste lucruri, pe care Eu v-am învăţat, şi vă va arăta lucrurile care au să vină.'"

Aşa că acolo este dovada veritabilă a Duhului Sfînt! El încă nu mi-a spus niciodată ceva greşit. Că, "Aceasta este dovada Duhului Sfînt, este acela care poate crede Cuvîntul, dacă voi Îl puteţi primi."

Pentru că, Isus nu a zis, "Cînd Duhul Sfînt este venit, voi veţi vorbi în limbi." El nu a zis, Duhul Sfînt vine, voi veţi face ceva din aceste lucruri. Dar El a zis, "El va lua aceste lucruri ale Mele şi vi le va arăta, şi vă va arăta lucruri care au să vină." Astfel acolo este dovada veritabilă a Duhului Sfînt, conform cu Isus Însuşi.

69 Aşa că toate aceste senzaţii şi lucruri pe care oamenii le au şi din care încă trăiesc, voi puteţi vedea de ce fac ei aceasta. Vedeţi, aceasta devine o denominaţiune, sau un bazin stătut, şi acolo nu va fi niciodată o denominaţiune făcută asupra imp-. . . Cuvîntului desăvîrşit a lui Dumnezeu. Acesta nu o poate face, deoarece voi nu puteţi nomina sau denomina pe Dumnezeu. Nu, domnule!

70 Motivul este, că voi luaţi o grămadă de oameni care pot crede Cuvîntul, lăsaţi-i să înceapă o organizaţie. Primul lucru pe care-l ştiţi, în timp de un an există o grămadă de Rickies acolo cu care voi nu aţi putea face nimic. Ei au pus stăpînire, şi voi nu puteţi face nimic privitor la aceasta. Acesta nu este sistemul lui Dumnezeu. Acesta nu este, astfel noi ştim că acel lucru este afară. El devine o cisternă, şi devine un loc unde fiecare va compromite asupra *acestuia*, *aceleia*, sau *celeilalte*, să obţină membri acolo înăuntru, sau lasă pe oameni să intre.

71 Noi aflăm, că acest sistem a început odată, în urmă în zilele Israeliţilor, cînd ei săpau aceste cisterne. Şi acolo era un om şi o grămadă de Farisei care au săpat nişte cisterne. Şi ei aveau un om numit Irod, şi el era un proclamator, guvernator al statului.

Şi el a venit jos să asculte un om care nu se încurca cu denominaţiunile lor. El era un profet. Şi nici un profet nu a avut vreodată ceva de a face cu o denominaţiune, şi a urît-o. Acest profet a început să spună, "Nu începeţi voi să spuneţi în

voi înşivă, 'Noi avem de tată pe Abraham,' pentru că eu vă spun că Dumnezeu este în stare din aceste pietre să ridice copii lui Abraham."

72 Şi ei au adus afară un demnitar să-l asculte. Şi acest demnitar a luat pe nevasta fratelui său de la el, şi s-a căsătorit cu ea. Şi ce i-a spus omul acela care a păşit în faţa lui? Ei se gîndeau că el ar face compromis, şi zice, "Acum, domnule, tu, ia un loc plăcut *aici*. Şi tu s-ar cuveni să...Eu sînt aşa de bucuros că tu eşti aici astăzi să mă asculţi."

Ioan doar a păşit drept sus în faţa lui, şi a zis, "Aceasta nu este legal ca tu să o ai pe ea." Chiar primul lucru pe care el a zis, el l-a certat afară din păcatul lui.

73 Vedeţi, denominaţiunile fac bazine plăcute unde oamenii pot trăi cu femei, şi acele femei se pot comporta înainte, şi să-şi taie părul, şi să poarte pantaloni scurţi, şi orice altceva, şi se numesc pe ele Creştine.

Dar un Izvor veritabil, aleluia, de Putere a lui Dumnezeu, acesta nu poate sta acolo, deoarece El se împinge afară. "Eu sînt Izvorul de Ape vii. Ei M-au părăsit, ca să sape pentru ei înşişi nişte cisterne."

74 Acum, un izvor de apă vie, noi aflăm, ce este un izvor de apă vie? Noi am aflat ce este cisterna, acum ce este un izvor de apă vie? Acesta este o fîntînă arteziană.

"O fîntînă arteziană, ce este aceea, Frate Branham?"

Aceasta este o fîntînă care întotdeauna vine de desubt şi-şi împinge apa afară. Aceasta curge tot timpul. Ea se suportă de la sine. Întotdeauna proaspătă şi curată, o fîntînă arteziană, un izvor de apă vie. Aceasta nu este moartă şi stătută. Aceasta trăieşte, aceasta se schimbă constant, aducînd sus ceva nou tot timpul, mişcîndu-se înainte, venind din resursele ei. Ea îşi trage resursele ei din—din albia ei, care este o...totuşi un izvor de ape vii stropind în sus. Se curăţă singură; aceasta este curată, pură, apă curată. Ea se suportă de la sine; tu nu trebuie să aştepţi ca ploile să-i umple rezervorul ei. Ea întotdeauna se învolburează, îşi dă apa gratuit. Tu nu trebuie să o pompezi, să o întorci, să o suceşti, sau să te uneşti cu ea. Aceasta este doar un izvor de ape vii.

75 Voi ştiţi, voi luaţi aceste cisterne vechi, voi trebuie să o porniţi şi să o porniţi şi să o porniţi, şi să pompaţi şi fiecare lucru, ca să scoateţi puţin din apa aceea stătută. Huh!

Dar un Izvor de Apă vie o dă pe Aceasta afară, liber, fără pompare, aderare, orice altceva. Oh, eu sînt bucuros pentru Izvorul acela! Da, domnule!

76 Acesta nu are nevoie de strecurător pe El, ca să ia afară paraziţii. Pentru că, Aceasta vine aşa adînc de jos, acolo în Stîncă, încît nu există paraziţi acolo.

Acesta nu trebuie să aibe o zdreanţă educaţională pe El, aceasta-i corect, ceva sistem lumesc făcut de înţelepciune denominaţională făcută de om; să îţi spună, înaintea unui psihiatru, dacă tu eşti în stare să predici sau nu. El nu are nici una din acele zdrenţe murdare atîrnînd de El. Acesta ar împinge-o drept jos îndată ce tu o pui acolo. Tu nu o poţi face. Acea fîntînă se învolburează, tot timpul. Tu să pui una din acele zdrenţe pe ea, ea ar arunca-o drept afară pe o parte sau pe alta. Aceasta nu are timp pentru o zdreanţă denominaţională pe ea.

77 Aceasta nu are nevoie de nici un filtru, nici un strecurător, nici o pompare, nici o smucire, nici nimic altceva. Aceasta este doar acolo, învolburîndu-se. Ea nu trebuie să depindă de ploile locale să se umple. *Ploile* sînt "treziri," unde acel Izvor... Aceea este la acel Izvor de Viaţă. "Unde este Stîrvul, se vor aduna vulturii." Voi nu trebuie să pompaţi sus o trezire; voi nu trebuie să pompaţi sus nimic. Singurul lucru pe care trebuie să-l faceţi este doar să veniţi la Izvor. El este întotdeauna plin de apă, bună proaspătă, şi nu există nici un sfîrşit la Ea. Ea doar continuă să se învolbureze.

78 Voi nu trebuie să mergeţi la cisternă, şi să ziceţi, "Păi, dacă plouă şi spală jos şoprul, noi vom avea ceva de băut." Vedeţi? Doamne, Doamne! Nu acesta! Acea fîntînă arteziană ţîşneşte înainte apă, bună rece tot timpul. Voi puteţi depinde de ea. Voi nu trebuie să ziceţi, "Păi, eu voi merge acolo la această cisternă veche. Noi obişnuiam să bem din ea, dar nu a plouat de multă vreme. Eu vă spun, aceasta poate fi uscată."

79 Acesta-i felul cum sînt unele din aceste sisteme făcute de om. Voi puteţi merge înăuntru, dacă aveţi ceva mare în desfăşurare, o mare uneltire de a vinde ceva, sau—sau un fel de ceva lucru în desfăşurare, o mare petrecere şi alte lucruri în desfăşurare, joc de trişat, şi petreceri în pivniţă, şi fiecare lucru, voi aţi putea găsi o casă plină.

Dar unde mergeţi acolo unde acel Izvor se învolburează, întotdeauna, oamenii obţin acolo o băutură de apă, bună şi

rece. Voi puteţi depinde de Acesta! Ziceţi, "Ei nu au avut o trezire de zece ani." Dacă voi trăiţi prin acel Izvor, Ea întotdeauna are o trezire în desfăşurare.

80 Cum a spus micuţul Welshman. Sau, odată cînd ei au avut trezirea Welsh în desfăşurare, acolo erau nişte demnitari din State. Unii din aceşti mari Doctori în Divinitate au mers acolo la Wales, să afle unde şi ce erau toate acestea. Astfel ei aveau pe ei gulerele lor întoarse roata, şi pălăriile lor joben, şi ei umblau în jos pe stradă.

Şi aici vine înainte un mic copoi, învîrtindu-şi micuţul lui baston în mînă, fluierînd, "Jos la cruce unde a murit Salvatorul meu, jos acolo am plîns pentru curăţirea păcatelor; acolo Sîngele a fost aplicat inimii mele, slavă Numelui Lui," mergînd jos pe stradă.

Aşa că ei au zis, "Acesta pare a fi un om religios. Noi vom merge să-l întrebăm."

Şi ei au zis, "Domnule!"

A zis, "Da, domnule?"

El a zis, "Noi sîntem aici din Statele Unite. Noi sîntem o delegaţie. Noi venim aici să investigăm trezirea Welsh, aşa numită. Noi sîntem Doctori în Divinitate, şi noi sîntem aici să o cercetăm." El a zis, "Noi vrem să ştim unde este trezirea, şi unde este ea ţinută."

El a zis, "Domnule, dvs. aţi ajuns. Eu sînt trezirea Welsh." Amin! "Trezirea Welsh este în mine. Iată unde este aceasta."

81 Acesta este felul cînd voi trăiţi prin acel Izvor de Ape vii. El trăieşte tot timpul, învolburîndu-se iarăşi şi iarăşi, şi iarăşi şi iarăşi. Nu există sfîrşit la Acesta. Nu, "Mergi vezi dacă este ceva apă, dacă noi am avut o ploaie aici nu cu mult în urmă," nu este aceasta. Acesta este Izvorul de Apă vie. Aşa cum am spus, acesta îşi dă Apa Lui liber.

82 Voi nu trebuie să puneţi zdrenţe pe El, să aflaţi; ceva zdrenţe educaţionale, înainte ca să-l puteţi trimite afară să predice, şi să vedeţi dacă el silabiseşte cuvintele lui corect, le vorbeşte corect, dacă îşi foloseşte substantivele şi pronumele lui, şi aşa mai departe, şi adjectivele. Mulţi dintre ei nici măcar nu ştiu ce sînt ele, dar el trăieşte la Izvor întocmai la fel, vedeţi, la fel.

83 Acesta nu trebuie să depindă de ploile locale, să-l umple, sau de trezirile locale, pentru aceasta. El nu trebuie să facă

asta, pentru că Puterea lui şi puritatea lui este în el însuşi. Aceea este unde este Cuvîntul, Propria Lui Putere! Cînd un om Îl poate primi în inima lui, Acesta are puritatea Lui. Acesta îşi are puterea Lui. Aceasta este chiar în Cuvîntul Însuşi, izvoreşte înainte Viaţa.

84 Israel se depărtau de Acesta, ei ajungeau în necaz. De fiecare dată cînd ei s-au îndepărtat de la Acesta, ei au ajuns în necaz.

La fel cum facem noi acum. Cînd trezirea se îndepărtează de Acela, atunci aceasta nu este bună. Ea îşi sapă nişte fîntîni, şi, sau nişte cisterne stătute, şi acolo merge ea.

85 Dar El întotdeauna i-a ajutat. Murmurarea la Marea Roşie, apoi cînd ei au murmurat. . . Totuşi, în toate acestea, El a promis, le-a făcut o promisiune. El ar fi trebuit să-i întoarcă înapoi chiar acolo, în felul cum am privi noi aceasta; dar El le-a promis să-i ducă acolo.

Ce a făcut El? Acei copii ai lui Israel, El le-a dat Stîlpul de Foc şi fiecare lucru, ca o adeverire, profetul lor. Şi ei i-au condus acolo afară la mare. Şi, întotdeauna, există necaz împotriva Acestuia. Şi aici vine Faraonul şi armata lui. Şi voi ştiţi ce a făcut Dumnezeu? El doar a deschis acea cisternă, roşie stătută.

Marea Moartă este cel mai mort lucru din lume. Aceasta este într-adevăr moartă. Ea este stătută. Nimic nu poate trăi în ea.

Şi El a deschis-o şi i-a pus în libertate, pe partea cealaltă. El i-a dus unde ei nu trebuiau să fie legaţi printr-un astfel de lucru ca acesta.

86 În pustie, ei au aflat că nu puteau să depindă de rezervoare; ele erau uscate. Au aflat, că ei merg de la o groapă de apă la alta. Cînd ei erau în pustie, ei erau lihniţi de moarte, pentru o băutură de apă. Şi ei mergeau la acest rezervor de aici, o baltă; aceasta era uscată. Ei au mers la un alt loc; acesta era uscat. Ei doar nu puteau să se gîndească că ei urmau vreodată să obţină o băutură.

Şi apoi în cel mai puţin posibil loc în tot deşertul, ei au găsit apa. Aceasta era într-o stîncă. Aceasta era într-o stîncă. Cel mai puţin posibil loc ca un om să găsească ceva apă, ar fi într-o stîncă uscată în mijlocul unui deşert. Dar, voi vedeţi, Dumnezeu face lucruri ca acela. În cel mai puţin posibil loc, în cel mai neobişnuit fel. Asta este ceea ce noi întotdeauna am avut.

87 Ei cred că voi trebuie să aveţi mari denominaţionali, împreună, şi să-i lăsaţi pe toţi să vină împreună şi să aibe o mare măcinare în jur, şi aşa mai departe, şi să obţină cu miile să coopereze, şi toate în felul *acesta*, să aibe o trezire.

Uneori Dumnezeu ia pe micuţul om care nici măcar nu-şi cunoaşte ABC-ul, şi drept printre o grămadă de oameni analfabeţi care cu greu îşi cunosc mîna dreaptă de cea stîngă, El poate să ridice o trezire care va zgudui lumea. El a făcut-o în timpul lui Ioan. El a făcut-o în timpul profeţilor. Nici unul din ei, aşa cum noi ştim, nu a fost vreodată educat, dar Dumnezeu a putut să-i apuce şi să facă ceva cu ei.

88 În această Stîncă au apărut apele. El era Stînca. Şi El a poruncit la această Stîncă, şi trebuie să fie lovită. Şi El a dat abundenţă de apă pură, proaspătă, curată pentru fiecare care ar bea. El a mîntuit pe toţi care ar bea din Aceasta. O asemuire perfectă cu Ioan 3:16.

> . . . *Dumnezeu aşa a iubit lumea, încît El a dat pe singurul Lui Fiu născut, . . . ca oricine crede* în *El să nu piară, ci* să *aibă viaţă veşnică.*

89 Dumnezeu a lovit Stînca aceea, la Calvar. Judecata noastră era asupra Lui, ca din El să poată veni Duhul Vieţii care să vă dea vouă şi mie Viaţă Eternă. Aceasta este o pildă perfectă despre El, acolo în această pustie.

90 Ei niciodată nu au trebuit să tragă, să sape, să pompeze, sau ceva; doar să ia parte din felul Lui pregătit, fără plată. Cînd, ei nu au trebuit să o sape afară dintr-o baltă. Ei nu trebuiau să o tragă afară cu o găleată. Ei nu trebuiau să aibe nici un troliu cu care să o scoată. Ei doar trebuiau să ia parte din ea.

Şi asta-i tot ce există acum. Voi nu trebuie să aderaţi la nimic. Voi nu trebuie să mergeţi jos la altar şi să lucraţi ceva, să o pompaţi. Voi nu trebuie să spuneţi un cuvînt iarăşi şi iarăşi şi iarăşi, pînă cînd voi aveţi o încurcătură de limbă. Singurul lucru pe care tu trebuie să-l faci este doar să iei parte din El, liber, felul pregătit de Dumnezeu. Nu pompînd, nu împingînd, nu nimic; doar ia din El, gratuit. Tu nu trebuie să faci nimic; doar ia parte din El. Asta este, doar să-L crezi. Aceasta este tot ce eu pot să spun la aceasta.

Ei niciodată nu trebuiau să facă nimic pentru aceasta. Niciodată nu trebuiau să sape pentru ea. Ei nu trebuiau să meargă jos şi să plîngă toată noaptea, pentru ea. Ei doar au luat parte din ea; ea era lovită şi gata. Asta-i adevărat.

91 Eu mă uit la un om acum, şezînd în spatele sălii aici. Eu îmi amintesc spunîndu-i că, la un vechi şopru de grajd într-o zi, lîngă o iesle.

Şi el a zis, "Dar eu nu sînt bun."

92 Eu am zis, "Eu ştiu că tu nu eşti." Şi am zis, "Nici eu, nu sînt." Dar am zis, "Tu te uiţi la ceea ce tu eşti. Şi încetează să te uiţi la ceea ce tu eşti, şi uită-te la ce este El."

El a zis, "Dacă eu aş putea măcar să scap de aceste ţigări, Frate Branham, eu—eu—eu aş fi un Creştin."

93 Eu am zis, "Nu scăpa de ele. Tu încerci să devii bun şi apoi să vii la El. El nu a venit să salveze oameni buni; El a venit să salveze oameni răi care ştiau că ei erau răi."

El a zis, "Păi . . ."

Am zis, "Ascultă, tu nu vrei să mergi în iad, nu-i aşa?"

El a zis, "Nu."

94 Am zis, "Păi, tu nu trebuie să mergi. El a murit ca tu să nu trebuiască să mergi."

El a zis, "Ce trebuie să fac eu?"

Am zis, "Nimic. Aceasta este doar aşa de simplu."

El a zis, "Dar dacă eu pot vreodată . . ."

95 Am zis, "Ia te uită, înapoi la ţigara aceea din nou. Încetează să te gîndeşti la ţigara aceea. Doar aminteşte-ţi, gîndeşte-te la El, ce a făcut El, ce este El; nu ce eşti tu. Tu nu eşti bun; şi niciodată nu ai fost, şi niciodată nu vei fi. Dar, ce este El, El este Acela!" Şi am zis, "Acum, singurul lucru pe care tu trebuie să-l faci; dacă El a luat locul tău jos acolo, tu doar accepţi cu voia ce a făcut El. Singurul lucru pe care tu trebuie să-l faci este doar să accepţi aceasta."

"Păi," a zis el, "asta-i simplu. Eu voi face asta."

96 Am zis, "Aici este pîrîul." Vedeţi? Eu l-am adus aici sus şi l-am botezat în Numele lui Isus Cristos.

Unii din ai lui şed aici, şi eu—eu ştiu că ei s-au simţit ciudat despre mine că am făcut asta, dar eu am ştiut ce făceam eu. Eu am văzut în acel om ceva ce era veritabil. Eu puteam să văd aceasta acolo, şi eu l-am luat şi l-am botezat în Numele Domnului Isus.

Şi, cînd noi am făcut asta, nu a fost mult după aceasta pînă cînd eu am fost plecat jos la casa fiului său. Noi am văzut o—o vedenie despre un pom fiind rupt la un anumit loc, şi omul a

căzut, aproape şi-a rupt gîtul. L-au luat la spital. Şi în noaptea aceea Domnul mi-a descoperit, mie, că acela era sfîrşitul ţigărilor.

Astfel în ziua următoare el vroia nişte ţigări. Eu am zis, "Eu îi voi cumpăra un carton şi-l voi duce la el. Voi doar priviţi şi vedeţi, că zilele lui de ţigări sînt terminate." El nu a mai fumat una de atunci, şi nici nu a vrut una de atunci. Dumnezeu!

97 Vedeţi, primul lucru pe care voi trebuie să-l faceţi este să veniţi la acel Izvor. Voi trebuie să veniţi la Apa aceea, să vă daţi seama că nu este nimic ceea ce voi puteţi face. Aceasta este ce El a făcut pentru voi. Voi nu trebuie să săpaţi; voi nu trebuie să pompaţi afară; voi nu trebuie să încetaţi *asta*; voi nu trebuie să încetaţi *aceea*. Singurul lucru pe care trebuie să-l faceţi este să mergeţi acolo şi să beţi. Asta-i tot. Dacă vă este sete; beţi!

98 Acum, El era Stînca. Dumnezeu L-a lovit pentru noi, şi El a dat abundenţă de apă, pură curată. El încă o face, astăzi, pentru fiecare care va crede. Acesta este harul Lui, desigur, către poporul Lui, noi.

99 Există ceva ca acolo, ca oamenii de azi, gata să primească ceea ce ei pot obţine, dar nu vor să dea vreun serviciu în schimb. Israel era gata să—să bea din stîncă acum, dar ei nu au vrut să dea lui Dumnezeu serviciul Lui care i se cuvenea Lui.

100 Şi El întotdeauna ne dă nouă un serviciu. Voi ştiţi, noi nici măcar nu putem respira fără El. Noi nu putem respira fără serviciul lui Dumnezeu. Asta este cît de dependenţi sîntem noi de El. Şi, totuşi, aceasta aproape că ne rupe în două dacă noi încercăm să facem, trebuie să facem ceva pentru El. El ne cere să facem ceva, să mergem să vedem pe cineva, să mergem să ne rugăm pentru cineva, să mergem să ajutăm pe cineva, aceasta aproape că ne rupe, să o facem. Dar noi nu vrem să facem nimic pentru El ca serviciu.

101 Plîngerea Lui era, "Ei m-au părăsit pe Mine, Cuvîntul; şi au acceptat o cisternă spartă, în schimb. Acceptat . . . Ei m-au părăsit pe Mine, Izvorul Vieţii, Izvorul Apei Vieţii; şi ei doresc şi ar bea mai degrabă dintr-o cisternă stătută." Vă puteţi imagina asta?

102 Vă puteţi imagina voi o persoană acum, că, *aici* este o fîntînă arteziană punînd doar afară acea apă, bună de calcar, drept afară din inima stîncilor, jos acolo în albiile de nisip, şi

aşa mai departe, tot atît de rece şi bună cît poate ea să fie; şi ar bea mai degrabă dintr-o cisternă de acolo, care a spălat jos acoperişul grajdului, şi şoprurile, şi toate clădirile de afară din jurul locului? Şi o pune drept în acea cisternă acolo, unde înfiltrarea apei curge drept înapoi înăuntru, de la şopru, grajdurile şi despărţiturile, şi fiecare lucru curgînd drept înapoi în cisternă, şi apoi noi vrem să acce-. . . să bem din aceea înainte să mergem la acea fîntînă arteziană? Acolo ar fi ceva greşit mintal cu persoana aceea. Asta-i adevărat.

103 Şi cînd un om sau o femeie vor lua o denominaţiune în poziţia lor, care va permite părul scurtat, să poarte pantaloni scurţi, machiaj, şi toate celelalte feluri de lucruri, şi ceva fel micuţ de un—un program, şi toate aceste comportări, şi se pot duce la aleile de popice, şi—şi tot acel nonsens acolo afară, şi poate suporta aceea; şi le place asta mai mult decît le place Cuvîntul lui Dumnezeu de modă veche care taie jos şi ciopleşte afară, şi face doamne din femei, şi le ia şi le face să se îmbrace corect şi să acţioneze corect, ia ţigările şi tutunul, şi jurarea şi înjuratul, şi minciuna şi furtul, la o parte de la voi, şi toată lumea la o parte de la voi, şi vă dă Ceva care este o satisfacţie perfectă. De ce se duce un om sau o femeie la un astfel de lucru ca acela pentru confort? Cum puteţi voi obţine confort din aceea?

104 Cum aţi putea voi obţine o băutură proaspătă dintr-o cisternă stătută? De ce ar bea o persoană. . . Dacă o persoană merge la o cisternă stătută să ia o băutură, cînd există o fîntînă arteziană deschisă, voi aţi zice, "Acolo este ceva greşit cu mintea acelui om."

Şi dacă o femeie sau un om merge la un astfel de loc să găsească confort, acolo este ceva greşit spiritual cu acea persoană. Ei nu vor Cuvîntul. Aceasta arată că natura lor încă este o broască, sau un mormoloc, sau ceva, asta-i adevărat, ceva din natura aceea la care îi place acel bazin stătut, deoarece felul acela de lucruri nu ar trăi într-un bazin cu Apă proaspătă. Ei nu o pot face; aceasta este Apă proaspătă. Ei nu o pot face.

105 Acum, plîngerea era, "Ei L-au părăsit." Şi astăzi ei au făcut acelaşi lucru.

Acum priviţi la femeia de la fîntînă. Păi, ea a venit sus la cisterna lui Iacob, şi ea îşi lua apă de acolo tot timpul, la cisterna lui Iacob. Dar cisterna lui Iacob, denominaţiunea, am

numi-o noi, pentru că el a săpat trei dintre ele; şi pe aceasta el a săpat-o. Acum, ea avea o poveste grozavă. Ea a zis, "Acum, părintele nostru a săpat fîntîna aceasta, Iacob. El a băut din ea, şi vitele lui au băut din ea, şi fiecare lucru. Nu este asta destul de bine?"

106 El a zis, "Dar apa pe care tu o scoţi de acolo, tu vei înseta iarăşi, trebuie să vii înapoi aici să o iei. Dar," a zis, "Apa pe care Eu ţi-o dau este o Fîntînă, un Izvor ţîşnind în sus din interior, şi tu nu vii aici ca să-L obţii. Acesta este chiar cu tine."

107 Observaţi. Dar cînd ea a descoperit că un Izvor Scriptural a vorbit cu ea, printr-un semn Scriptural pe care ea îl aştepta, ea a părăsit acel sistem denominaţional al lui Iacob şi nu a mai mers niciodată înapoi din nou, deoarece ea a găsit adevărata Stîncă. Vedeţi? Ea a alergat în cetate. Ea a sfîrşit-o cu păcatul. Ea nu mai era o femeie stricată. Ea a zis, "Veniţi, vedeţi pe Cine am găsit eu, un Om Care mi-a spus lucrurile pe care le-am făcut. Nu este Acesta tocmai Cristosul?" Ea . . . Cisterna aceea ar fi putut să fie în regulă; ea a servit scopului ei. Acum ea era la Izvorul adevărat. Cisterna a fost în ordine pînă cînd Izvorul adevărat a fost deschis. Dar cînd a apărut adevăratul Izvor, cisterna şi-a pierdut tăria ei. Ea a aflat că există un loc mai bun de băut.

108 Şi există un loc mai bun. Există un loc mai bun, şi acela este în Cristos. În Sfîntul Ioan 7:37 şi 38, Isus a zis, la ultima din sărbătorile corturilor, "Dacă vreun om însetează, lăsaţi-l să vină la Mine, şi să bea."

Ei toţi se veseleau. Ei aveau o ţîşnitură mică de apă venind afară de sub altar, şi—şi acolo ei toţi au băut din aceasta, în celebrare, a—a sărbătorii. Şi au zis, "Părinţii noştri au băut din stînca spirituală în pustie." Vedeţi, ei şi-au săpat lor o cisternă, ceva apă stătută pe care ei au pompat-o de undeva, şi au ţîşnit-o sus de sub templu acolo. Şi ei toţi se adunau în jurul acestei ape şi beau, şi ziceau, "Cu ani în urmă, părinţii noştri au băut în pustie."

Isus a zis, "Eu sînt Stînca aceea care era în pustie."

Au zis, "Noi am mîncat mană din Cer, şi Dumnezeu a plouat-o jos."

109 A zis, "Eu sînt Mana aceea." El, acel Izvor, stătea printre ei. Acea Pîine a Vieţii stătea printre ei.

Şi totuşi ei nu vroiau Aceasta. Ei mai degrabă ar avea cisterna lor; deoarece, omul a făcut *asta*, şi Dumnezeu a trimis Aceea. Aceasta este exact deosebirea. Şi-au săpat cisterne!

110 El a zis, "Dacă vreun om însetează, el să vină la Mine, şi să bea." El este acel Izvor.

Şi aşa cum Scriptura a zis, "Din lăuntrul lui vor curge rîuri de Apă vie." Oh, El este fîntîna aceea arteziană! "Din lăuntrul lui, sau fiinţa cea mai dinăuntru, vor curge rîuri de Apă vie."

111 El este Stînca aceea care a fost în. . . Care era stînca lui Hagar, în vremea de necaz; cînd pruncul ei era gata să moară, cînd ea a fost scoasă afară din tabără, şi era acolo afară cu micuţul Ismael. Apa ei, în cisterna ei pe care ea o căra cu ea, s-a terminat. Şi ea a pus pe micuţul Ismael jos; şi a păşit acolo, la o aruncare de arc, şi a plîns, şi, oh, deoarece ea nu voia să vadă pruncul că moare. Şi cu totul dintr-o dată, Îngerul Domnului a vorbit, şi ea a găsit Beer-Beersheba, fîntîna acolo care curgea, şi încă curge pînă în această zi. El era Beer-Beersheba a lui Hagar, Stînca acolo afară în pustie.

112 Acesta stătea aici în Fîntîna umplută cu Sînge, în ziua aceea, stînd acolo în templu. [Porţiune goală pe bandă—Ed.]. . . timp de furtună. În Zaharia capitolul 13, El era acel Izvor deschis în casa lui David, pentru curăţire, şi pentru (păcat) curăţirea de păcat. El era acel Izvor. Şi în Psalmul 36:9, El era Izvorul de Viaţă a lui David. El încă este acel Izvor în casa lui David.

Şi El este al poetului, în inima lui acolo. Poetul a zis:

> Există o Fîntînă umplută cu Sînge,
> Tras din venele lui Emanuel,
> Cînd păcătoşii plonjează sub revărsare,
> Îşi pierd toate petele lor de vină.

El este Izvorul Vieţii, Izvorul de Apă. El este Cuvîntul lui Dumnezeu.

113 Oamenii din aceste zile din urmă L-au părăsit, pe adevăratul Cuvînt, Apa Vieţii; şi şi-au săpat pentru ei cisterne denominaţionale; şi, iarăşi, au cioplit, au săpat!

114 Şi acum noi aflăm, ei aveau cisterne sparte. Şi apoi această cisternă este umplută cu germeni necredincioşi, îngîmfare necredincioasă, programe educaţionale, şi aşa mai departe, care este contrar faţă de promisiunile lui Dumnezeu. Ei sînt îndoielnici ai Cuvîntului.

115 Acum, aceste cisterne pe care le au ei, Biblia a zis, că erau "sparte." Cisternă *spartă* este o cisternă care "curge", şi aceasta se scurge afară. Ce face ea? Ea se scurge afară într-o

hazna religioasă numită Consiliul Mondial al Bisericilor. Şi aceasta este unde îi conduce pe ei cisterna spartă, totul din cauză că ei l-au părăsit pe El, şi au . . . Izvorul de Apă vie; şi au făcut aceste cisterne.

116 Săpînd mari sisteme de seminarii de învăţare, educaţie, şi aşa mai departe. Acela este felul de cisterne pe care ei îl sapă astăzi, că un om trebuie să aibe un Ph.D., sau un LL.D., sau o Licenţă în Arte, sau ceva, înainte ca el să poată măcar să meargă să predice. Cisterne care au fost umplute cu teologie făcută de om. Ei îi iau în aceste mari şcoli de învăţare, şi acolo ei injectează în ei propria lor teologie făcută de om, şi ei îi trimit afară cu aceea. În ce zi trăim noi, cisterne făcute de om! Nu deranjează . . . Nu-i de mirare că lucrul a devenit o—o putoare, oh, Doamne, aceasta este din cauză că oamenii beau din acela.

117 Şi cînd oamenii vor bucurie astăzi, ce fac ei? Oamenii, în loc să accepte bucuria Domnului, ei se întorc spre păcat, pentru bucurie. Oamenii care merg la biserică şi pretind de a fi slujitori ai lui Cristos, cînd ei devin foarte nervoşi ei aprind o ţigară. Şi cînd ele—cînd ele vor să—să aibe ceva amuzare, ele se îmbracă cu hainele lor imorale şi ies afară şi taie iarba cînd bărbaţii trec pe acolo, să-i facă să fluiere după ele. Ele fac totul să fie populare. Ele vor să arate ca stelele de cinema. Aceea este bucuria lor.

Cînd, Isus a zis, "Eu sînt suficienţa lor."

Motivul că ei se duc la acela, este deoarece ei nu vor să bea din acel Izvor. Ei L-au refuzat. Ei nu vor să bea din Acesta. Ei se unesc la un fel de sistem făcut de om, un fel de cisternă care este plină de tot felul de lucruri stătute, ca ei să poată să meargă în felul acesta.

118 Ieri, noi am avut copiii sus pe rîu, sau eu cred că aceasta era Sîmbătă dimineaţa. Noi am mers jos; Billy pescuia în baltă. Iar noi am luat copilaşii sus, pe micuţul meu nepot şi ceilalţi, fiica mea, şi fiul meu micuţ, şi am mers sus pe rîu să—să luăm o plimbare cu barca. Tu nici măcar nu puteai să iei o plimbare cu barca pe rîu, din cauza oamenilor scîrboşi, murdari, spumegaţi acolo afară pe rîu, pe jumătate goi şi cu o comportare. O barcă a mînat în sus pe lîngă noi, o grămadă de băieţaşi în vîrstă de doisprezece-, patrusprezece ani, fiecare cu o cană de bere în mîna lor, şi o ţigară. Ei numesc asta "a avea amuzare." Oh, Doamne! Cît poate să dureze lumea asta, cu un astfel de sistem ca acesta?

119 Apoi să se elibereze pe ei de la gîndurile că atunci cînd ei mor vor merge în iad, lucrul pe care ei îl fac, ei merg şi aderă la unul din aceste cisterne făcute de om. Astfel că acelaşi fel de oameni aparţin în acea cisternă. Aceasta nu este nimic decît o grămadă de larve necurate, scîrboase din lume. Şi ei se asociază pe ei înşişi cu aceea deoarece, aşa cum bătrîna mea mamă obişnuia să spună, "Păsările cu aceleaşi pene se adună împreună." Ei nu vor veni la Izvor şi să fie curăţiţi de la viaţa aceea de păcat. Ei vor să trăiască acolo afară, şi totuşi să ţină o mărturisire că ei sînt Creştini. De ce? Ei s-au întors de la El, Izvorul adevărat de bucurie, Viaţă, Viaţă perfectă şi satisfacţie. Acesta este motivul că ei au făcut aceasta, din cauză că ei vor să adere. Ei au un fel de oameni acolo care cred în lucrul acela.

120 Aici nu cu mult în urmă, Fratele Fred şi cu mine, şi Fratele Tom, un grup dintre noi am mers la o biserică Baptistă renumită în oraşul Tucson, să vedem dacă noi putem găsi un pic de ceva care ne-ar da poate puţină simţire proaspătă. Şi lucrătorul a spus una alta despre poporul în Egipt, cînd ei au plecat ei au mîncat usturoi şi aşa mai departe, ei vroiau să meargă iarăşi înapoi şi să mănînce aceea. A zis, "Asta este ceva ca poporul de astăzi."

Şi, noi, fiecare a zis, "Amin!" Eu niciodată nu am văzut un astfel de grup! Întreaga biserică l-au pierdut pe predicator din vedere şi s-au uitat înapoi să vadă cine era acesta care a zis "amin." De parcă i-a speriat de moarte. Ei nu ştiau ce era asta.

Cînd, David a zis, "Faceţi un zgomot de bucurie către Domnul. Lăudaţi-L cu harfele! Lăudaţi-L cu psaltira! Tot ce are suflare să laude pe Domnul. Şi lăudaţi voi pe Domnul!" Dumnezeu se bucură în poporul Lui. Lăsaţi-i pe cei învăţaţi, să zică, "Amin," cînd ceva este spus corect.

121 De ce să nu vă întoarceţi de la acest sistem şi cisterne ale lumii, la sistemul credincios a lui Dumnezeu, care este fîntîna arteziană, Isus Cristos? De ce nu vă întoarceţi la El, unde Dumnezeu este provizia noastră abundentă de bucurie, provizia noastră abundentă în laude, provizia noastră abundentă în satisfacţie? Calmarea nervilor mei vine de la Dumnezeu.

Cînd eu sînt sfîşiat, eu îmi găsesc satisfacţia mea în Cristos, nu într-o ţigară, nu în lucrurile lumii, nu în a adera la ceva crez; ci în al găsi pe El, Cuvîntul promis pe care El l-a zis, "Dacă Eu plec, Eu voi veni iarăşi să vă primesc." Eu îmi găsesc bucuria în asta. El este Bucuria mea.

122 Ei zic astăzi, prin a adera la aceste lucruri şi prin a face acest Consiliu Mondial al Bisericilor, că ei au să facă un loc mai bun în care să trăiască. După modesta mea părere, ei au să facă un loc mai bun în care să păcătuiască. Asta este doar. . . Întregul lucru este păcat, oricum; nu în care să trăieşti, ci în care să mori. Îşi fac locul în care să păcătuiască—să păcătuiască, în loc să trăiască.

123 Orice alt lucru în afară de Isus Cristos şi Cuvîntul Lui de Viaţă este o cisternă spartă. Orice care încearcă să înlocuiască Aceasta; orice care tu încerci să faci să-ţi aducă pace, orice care tu încerci să faci să-ţi aducă confort, orice fel de bucurie pe care tu o primeşti de la orice altceva, ca un înlocuitor al Acestuia, este o cisternă spartă plină de murdărie. El dă satisfacţie perfectă.

124 Îmi amintesc aici, cu două veri în urmă, eu am păşit afară pe uşa din spate. Acolo era un tînăr snicklefritz acolo afară care a zis către mine, a zis, "Stiţi, motivul că dvs. întotdeauna vorbiţi despre femei în felul acesta, că poartă acei pantaloni scurţi şi altele," a zis el, "deoarece dvs. sînteţi un om bătrîn." A zis, "Acesta este motivul care este."

Am zis, "Uite aici. Ce vîrstă ai tu?"

A zis, "Douăzeci şi şapte."

125 Am zis, "Cînd am fost cu mulţi ani mai tînăr decît tine, eu am predicat acelaşi lucru."

Eu am aflat un Izvor de satisfacţie. El este porţiunea mea. Amin! Atît timp cît El procură asta, aceea este frumuseţea. Aceea este—aceea este a mea. . . Aceea este arta mea, să privesc la El, să privesc mîna Lui la lucru şi să văd ce face El. Nu există un alt izvor de care eu ştiu!

Oh, scumpă este revărsarea
Care mă face alb ca zăpada;
Nici un alt izvor eu nu cunosc,
Nimic decît Sîngele lui Isus.

Există un Izvor umplut cu Sînge,
Tras din venele lui Emanuel,
Unde păcătoşii plonjează sub revărsare,
Îşi pierd toate petele lor de vină.

126 Eu vă spun, nici un alt izvor eu nu cunosc decît acel Izvor. El m-a curăţit cînd am fost murdar. El mă ţine curat, deoarece eu vreau să trăiesc drept către El, să beau această Apă proaspătă care-mi umple sufletul cu bucurie.

Eu pot fi aşa vreodată aşa de jos, şi să simt căci deabea eu pot să merg nici . . . o altă tură, nu pot să merg nicăieri altundeva; atunci eu pot îngenunchea şi să-mi pun degetul pe o promisiune, şi zic, "Doamne Dumnezeule, Tu eşti tăria mea. Tu eşti satisfacţia mea. Tu eşti al meu totul în toţi." Eu pot începe să simt Ceva învolburîndu-se din lăuntrul meu acolo. Eu ies din aceasta.

127 După cum am trecut vîrsta de cincizeci de ani, eu m-aş trezi într-o dimineaţă, voi ştiţi cum este aceasta, tu cu greu poţi să-ţi scoţi acel picior din pat. Doamne, tu deabia o poţi face; şi cineva la uşă, bate, sau Billy spunîndu-mi că acolo este o urgenţă, pe undeva eu trebuie să mă duc. Şi mă gîndesc, "Cum pot eu face aceasta?" Încerc să pun un picior afară.

Mă gîndesc, "Tu eşti Izvorul umplut cu tăria mea. Amin! Tăria şi ajutorul meu vine de la Domnul. Tu eşti fîntîna mea arteziană! Tu eşti tinereţea mea! 'Acei care aşteaptă după Domnul îşi vor reînoi tăria; ei se vor înălţa cu aripile ca un vultur; ei vor alerga şi nu vor fi obosiţi; ei vor umbla, şi nu vor slăbi.' Doamne Dumnezeule, aceasta este datoria mea, să mă duc. Eu sînt chemat la postul de datorie." Şi primul lucru pe care îl ştiţi, Ceva începe să clipocească în interiorul meu.

128 Ziua trecută, acolo într-un loc micuţ, eu aveam o adunare aici în Topeka, Kansas; acolo era un băiat, un tînăr predicator, unul din primii mei sponsori. Fratele Roy, care şade aici, îşi aminteşte locul. În acest, în acest loc măreţ acolo, acolo era un—un . . . Acest lucrător a ajuns sub un acoperiş sau un loc, şi peretele lateral l-a zdrobit jos sub acela. Micuţul om urma să moară. Ficatul i-a fost plesnit. Splina i-a fost mutată din loc. Cu tonele au căzut peste el.

129 Am şezut la micul dejun, vorbind cu soţia. Am zis, "Soţie, tu ştii, dacă Isus era aici, tu ştii ce ar face El?" Am zis, "Cînd el m-a sponsorat, eu cred Cuvîntul acela, el a sponsorat pe Cristos." Şi am zis, "Acela este un truc al diavolului." Am zis, "Dacă Isus era aici, El ar merge să pună mîinile Lui sfinte peste el. Acel băiat s-ar face bine. Mie nu-mi pasă dacă ficatul lui este plesnit. El s-ar face bine, deoarece Isus ar păşi acolo înăuntru ştiind exact Cine era El. El cunoştea chemarea Lui, Scripturile erau corecte, adeverind în El că El ştia Cine era El, şi nici o . . . nici o umbră de îndoială. El şi-ar pune mîinile Lui peste el, şi ar zice, 'Fiule, fii bine,' păşind afară de acolo." Şi am zis, "Nu există destui draci în iad să

omoare pe acel băiat, atunci." Am zis, "El se va face bine." Dar am zis, "Tu vezi, scumpo, El era Isus, mîinile sfinte ale lui Dumnezeu."

Am zis, "Eu sînt un păcătos. Eu am fost născut din naştere sexuală. Tatăl şi mama mea erau amîndoi păcătoşi, şi eu sînt doar unul bun de nimic."

Şi am zis, "Dar tu ştii ce? Dacă Domnul mi-ar da o vedenie şi m-ar trimite jos acolo, atunci asta ar fi diferit." Am zis, "Eu aş merge jos şi mi-aş pune mîinile peste el, el ar ieşi din patul acela dacă El îmi dă o vedenie."

130 Atunci am ajuns să mă gîndesc, "După toate astea, dacă aceasta era vedenia, ce era aceasta? Acestea erau aceleaşi mîini murdare peste el, îhî, acelaşi om rugîndu-se pentru el, aceleaşi mîini murdare."

Apoi am început să mă gîndesc, "Eu sînt reprezentantul Lui. Atunci, Dumnezeu nu mă vede pe mine. Acel Sînge al Acelui neprihănit stă acolo sus pe altar; acesta face mijlocire pentru mine. El este suficienţa mea. El este rugăciunea mea. El este Viaţa mea." Am zis, "Singurul lucru care m-ar face să-mi pun mîinile peste el, cu credinţă, deoarece aveam credinţă în vedenie. Şi fără vedenie, aceeaşi credinţă ar face acelaşi lucru; astfel eu mă pot recunoaşte ca nimic, dar îl recunosc pe El totul-în-toate al meu. El este Viaţa mea. El este Însărcinătorul meu. Nici o denominaţie nu m-a trimis; El m-a trimis. Aleluia! Eu merg în Numele Lui. Eu voi pune mîinile peste el." Am mers jos acolo şi am pus mîinile peste băiatul acela, şi în seara aceea el era în adunare, bine robust. Amin!

131 Oh, da, El este acel Izvor. "Nici un alt izvor eu nu cunosc. Nimic decît Sîngele lui Isus!" Eu sînt o duhoare, eu sînt un renegat, fiecare din noi sîntem, dar înaintea lui Dumnezeu noi sîntem perfecţi. Is-. . . "De aceea fiţi voi perfecţi, întocmai cum Tatăl vostru din Ceruri este perfect." Cum puteţi voi fi? Deoarece Unul perfect ne reprezintă acolo. Acel Izvor este acolo în fiecare zi, proaspăt. Nu ceva lucru stătut, ci proaspăt în fiecare zi, care-mi spală toate păcatele mele. El este acel Izvor.

132 Acum în încheiere, eu aş putea zice asta. Orice deosebit de Acesta sînt cisterne sparte, şi ceea ce puneţi în ele în final va curge afară; dacă vă puneţi toate speranţele voastre, tot timpul vostru, şi fiecare lucru, într-unul din acele cisterne stătute. Isus a zis că ele erau cisterne sparte. Dumnezeu a zis, "Ele sînt

sparte, şi ele vor scurge afară orice puneţi în ele." Voi nu puteţi merge mai departe cu ele, deoarece ele vor curge afară. Pentru că El este singura cale la Adevăr, la Viaţă şi la bucurie Eternă, şi pace Eternă. El este Singurul şi singura cale la Aceea. Oh, Doamne!

133 Izvorul nesecat de Viaţă este Isus Cristos. De ce? Şi Cine este El? Cuvîntul, acelaşi; Cuvîntul, Viaţa, Izvorul, "acelaşi ieri, azi, şi în veci." La adevăratul credincios, Acesta este bucuria lui supremă, Viaţa lui supremă. Şi satisfacţia lui supremă este în Cristos. Nu pompînd, nu trăgînd, nu aderînd, nu pompare; doar crezînd şi odihnind. Aceasta este ceea ce El este pentru credincios.

134 Ca părintele Abraham; el nu a tras, el nu s-a iritat, el nu s-a îngrijorat. El avea Cuvîntul. El s-a pus peste pieptul lui El Shaddai. Cînd Abraham era în vîrstă de o sută de ani, Dumnezeu i-a apărut, şi a zis, "Eu sînt cel Atotputernic." Cuvîntul Ebraic *El Shaddai*, înseamnă, "Cel-Pieptos." "Iar tu eşti bătrîn, şi puterea ta este dusă, dar tu întinde-te peste sînul Meu şi alăptează-ţi tăria din acest Izvor." Amin! La ce s-a alăptat el pe sine? Un trup nou. El a avut pruncul, prin Sarah. Şi, cincizeci de ani mai tîrziu, a avut şapte copii printr-o altă femeie.

135 Oh, El Shaddai! Vechiul Testament arată ce a făcut El, Noul Testament spune ce va face El. Amin! În Vechiul Testament . . .

136 Acum aerul este întrerupt, astfel eu mă voi grăbi şi mă opresc aici acum, doar într-un minut.

Mi-ar place să spun aceasta înainte să închei. Eu am avut un bun exemplu despre aceasta odată. Eu patrulam. Şi mulţi oameni aici . . . Jos în jurul lui Georgetown, jos acolo în Milltown, acolo obişnuia să fie, departe de tot în dealuri, un izvor. Acesta era o fîntînă arteziană. Acesta a aruncat afară, cam un—un şuvoi de patru sau cinci picioare de apă, doar împroşca afară tot timpul, şi un mare izvor acolo în jur. Şi chiar în jurul lui era o mulţime din această puricariţă aici, voi ştiţi, şi altele crescînd acolo, aceea ca menta. Şi, oh, eu obişnuiam să însetez să ajung acolo, oh, Doamne, să ajung la acel izvor. Şi eu mă întindeam jos lîngă acest lucru şi doar beam şi beam, şi şedeam jos şi beam, aşteptam.

Şi an după an eu încă veneam la acelaşi izvor. Acesta niciodată nu a încetat, iarna sau vara. Ei nu puteau să-l

îngheţe. Voi nu puteţi îngheţa o fîntînă arteziană. Oh, nu! Oh, nu! Mie nu-mi pasă cît—cît de frig se face, acesta nu are să-l îngheţe. Voi veţi îngheţa o cisternă; doar un mic îngheţ va face asta. Vedeţi?

Dar orice care se mişcă, are Viaţă în el, aceasta se mişcă în jur. Şi voi nu puteţi îngheţa Fîntîna arteziană. Nu contează cît de deprimat este duhul în jurul locului, această Fîntînă este întotdeauna vie. Trăiţi la Fîntîna aceea.

137 Şi am observat acolo, Eu am mers pe acolo şi am băut la ea, şi, oh, Doamne, doar apa proaspătă! Tu nu trebuia să te îngrijorezi, "Mă întreb, dacă eu ajung acolo, mă întreb dacă ea încetează să curgă?" Aceasta curgea . . .

138 Un fermier bătrîn mi-a spus, a zis, "Bunicul meu a băut din aceasta." Şi a zis, "Ea niciodată nu s-a împuţinat s-au nimic. Ea încă este aceeaşi fîntînă, ţîşnind drept afară în Blue River acolo."

139 Mă gîndeam, "Oh, Doamne, ce loc minunat să adăpezi!" Eu umblam cam o milă afară din drum, să ajung la acel loc, deoarece acesta era un astfel de loc real la care să bei. Oh, ce bună era apa aceea! Oh, Doamne!

Eu—eu ajungeam acolo afară în acel deşert, Arizona acum, eu încă mă gîndesc la ea, "Acea fîntînă minunată jos acolo, dacă aş putea doar să mă întind jos la aceea!"

Aşa cum David a spus odată, "Oh, dacă eu aş putea încă odată să beau din acea fîntînă!" Dacă el ar ajunge doar acolo!

140 Şi m-am aşezat jos într-o zi, şi eu aveam un lucru puţin ciudat care mi s-a întîmplat. Şi am zis, "Ce te face aşa de fericit tot timpul? Eu doresc să fi putut să fiu fericit în felul acesta. Păi, eu nu te-am văzut niciodată trist, de cînd eu veneam aici. Nu există nici un lucru trist privitor la tine." Am zis, "Tu eşti întotdeauna plin de bucurie. Tu sari şi te învolburezi şi zburzi înainte. Iarna sau vara, în frig sau cald, orice este, tu eşti întotdeauna plin de bucurie. Ce te face pe tine . . .? Ce, ce este aceasta? Deoarece eu beau din tine?"

"Nu."

Eu zic, "Păi, poate iepurii beau din tine, şi ţie îţi place aceasta aşa de bine."

"Nu."

Am zis, "Păi, ce te face să te învolburezi în felul acesta? Ce te face aşa de fericit? Ce te face întotdeauna plin de bucurie?" Am zis, "Este aceasta pentru că—că păsările beau din tine?"

"Nu."

"Pentru că eu beau din tine?"

"Nu."

Am zis, "Păi, ce te face aşa plin de bucurie?"

141 Şi dacă izvorul acela putea să-mi răspundă, el ar fi spus aşa. "Frate Branham, nu pentru că tu bei; eu apreciez asta, şi deoarece eu pot furniza pentru păsări. Eu furnizez pentru oricine care vrea să bea. Singurul lucru pe care trebuie să-l faci este să vii aici şi să bei. Dar, ceea ce mă face fericit, nu sînt eu cel care învolburează, aceasta este ceva înlăuntru, care mă împinge. Aceasta este ceva care mă învolburează."

142 Şi acesta este felul cum este cu o viaţă umplută de Duhul. Aşa cum Isus a zis, El era înăuntru. . . Vedeti, El va da izvoare de apă izvorînd în Viaţa veşnică, o arteziană, şuvoi revărsat care curge constant. Dacă restul bisericii este sus sau jos, tu încă eşti la acel Izvor.

De ce ai lua tu un sistem denominaţional vechi şi cisternă, plin de paraziţi şi toate celelalte, şi bei în jur din materia aceea stătută, cînd tu eşti invitat la un Izvor, o Fîntînă arteziană?

143 Mă gîndesc cum acesta a împins, şi a jonglat, şi—şi a clipocit, şi a rîs, şi s-a bucurat, şi a sărit, şi a zburdat. Frig, ploaie; cald, uscat, cînd tot restul ţării se usca, acesta se învolbura întocmai cum a făcut întotdeauna. Pentru că el era adînc, înrădăcinat, departe de jos din stînci el a venit înainte.

144 Oh, lăsaţi-mă să locuiesc lîngă acel Şuvoi! Luaţi toate sistemele voastre făcute de om pe care vreţi, toate fîntînile voastre vechi stătute, dar lăsaţi-mă să vin la. . . sau cisterne stătute. Dar, lăsaţi-mă să vin la acest Izvor, lăsaţi-mă să vin acolo unde El este doar plin. El este Bucuria mea. El este Lumina mea. El este a mea—El este Tăria mea. El esta Apa mea. El este Viaţa mea. El este Vindecătorul meu. El este Salvatorul meu. El este Regele meu. Totul ce eu am nevoie se află în El. De ce să vreau eu să merg la orice altceva?

145 Frate, soră, nu vrei tu să vii la acest Izvor în seara aceasta? Nu vrei tu, dacă tu nu ai fost acolo vreodată, nu vrei tu să-L primeşti în seara aceasta în timp ce ne aplecăm capetele noastre?

146 Cisterne sparte, care picură, se scurg, lumea scurgîndu-se în aceasta, murdărie de la grajduri şi din alte zile. De ce nu această Fîntînă, în care materialul acela nu poate sta înăuntru, acest mare Izvor umplut cu Sînge, tras din venele lui Emanuel? De ce nu primiţi voi aceasta în seara aceasta? Fie ca Dumnezeu să ne ajute în seara aceasta, în acest pămînt, uscat setos. Aşa cum a zis profetul, "El este Stînca într-un pămînt obosit." El este acel Izvor. Nu vreţi voi să veniţi la El în seara aceasta, în inimile voastre, în timp ce ne rugăm?

147 Scumpe Tată Ceresc, nu există un alt Izvor, aşa cum muzica cîntă, "Nici un alt izvor eu nu cunosc; nimic decît Sîngele lui Isus." Eu am fost născut acolo, eu am fost crescut acolo; eu vreau să locuiesc acolo, şi să mor acolo, şi să înviez din nou acolo, în Prezenţa Lui. Întotdeauna, Doamne, lasă-mă să fiu în Prezenţa Lui, căci nu există o alta pe care eu o cunosc. Nici un crez, nici o iubire; nici o iubire decît Cristos, nici un crez decît Cristos, nici o carte decît Biblia, nici nimic altceva, nici o bucurie în afară de El. Îl iei pe El de la mine, O Dumnezeule, mie nu-mi pasă cît de mult din lume eu am posedat, aceasta—aceasta ar fi totuşi moartă, eu aş hoinări în jur cu mîinile sus peste capul meu. Îl iei pe El de la mine, şi eu voi fi dus, Doamne. Dar El să fie în mine, şi atunci Decembrie este aşa de plăcut ca Mai, atunci nu există locuri calde şi nu există locuri uscate, nici chiar moartea însăşi nu are nici o biruinţă. Lasă-ne să-L avem, Tată. Dă-L, din belşug, la fiecare credincios de aici în seara aceasta, aşa cum ei au aşteptat în această sală.

148 Mulţi dintre ei trebuie să conducă de-a lungul drumului în seara aceasta, aşa cum se duc la casele lor, şi fie ca aceasta să fie gîndirea lor, "Eu locuiesc la acel Izvor. Eu locuiesc acolo, bînd proaspăt, ceas de ceas."

149 Şi dacă ei nu au primit aceasta, deocamdată, fie ca ei să-L primească acum, astfel ca ei să poată lua Izvorul chiar cu ei. "Eu voi merge cu voi; Eu voi fi cu voi pînă la sfîrşitul lumii." Admite aceste lucruri, Tată.

150 Şi acum în timp ce noi avem capetele noastre aplecate, există cineva aici, în seara aceasta, sau cîţi ar spune, "Doamne, du-mă la acel Izvor chiar acum. Eu nu am venit aici doar să ascult; eu am venit aici să aflu Ceva. Eu am venit aici să te aflu pe Tine, Doamne. Eu am nevoie de Tine în seara aceasta. Vino la inima mea chiar acum. Vrei să o faci, Doamne?" Dumnezeu să vă binecuvinteze. Domnul să binecuvinteze pe fiecare.

151 Tată, Tu ai văzut mîinile, chiar şi sus şi în jurul pereţilor, şi în celelalte încăperi, afară. Tu—Tu i-ai văzut, Tată. Eu—eu mă rog ca Tu să furnizezi totul de ceea ce ei au nevoie. Poate că ei au băut la ceva cisternă veche, Doamne, doar la vreo oprire de jumătate a drumului unde vreun om a săpat o cisternă, aceasta a devenit contaminată cu tot felul de învăţături străine, negînd Cuvîntul. Mă rog, Dumnezeule, ca în seara aceasta ei să vină la Acela Care este acel Izvor, acel Izvor de Viaţă. Admite aceasta, Tată. Eu Ţi-i predau acum în Numele lui Isus.

152 Şi Tu mi-ai spus, "Dacă voi cereţi ceva în Numele Meu, aceasta se va face." Acum, eu nu aş cere aceasta, Doamne, dacă eu nu m-aş gîndi că aceasta se va face. Eu aş—eu aş spune aceasta doar într-un ritual obişnuit. Dar eu mă rog pentru ei, cu sinceritate. Eu mă rog pentru ei, crezînd că Tu vei admite ceea ce Tu ai promis.

153 Şi acum eu îi iau la o parte de la acea cisternă în seara aceasta. Eu îi iau la o parte de la locul de unde au băut, unde ei nu sînt satisfăcuţi; la acest Izvor. Eu fac aceasta în Numele lui Isus Cristos.

154 Ei sînt ai Tăi, Doamne. Lasă-i să bea din Tine, Apa vie, Izvorul de Apă vie. În Numele lui Isus, eu cer aceasta. Amin. Admite aceasta, Doamne.

Oh, scump este acel şuvoi
Care mă face alb ca zăpada;
Nici un alt izvor eu nu cunosc,
Nimic decît Sîngele lui Isus.

Ce poate spăla păcatele mele?
Nimic decît Sîngele lui Isus;
Ce mă poate face din nou întreg?
Nimic decît Sîngele lui Isus.

O Isuse, vindecă-i pe aceştia, Doamne! Acordă aceasta, Doamne, prin Numele lui Isus. Eu mă rog, Dumnezeule, ca Tu . . .?. . . Tu cunoşti toate lucrurile.

Nici un alt izvor eu nu cunosc,
Oh, nimic decît Sîngele lui . . .

155 Gîndiţi-vă la aceasta, nici un alt izvor eu nu cunosc! Eu nu cunosc nimic altceva decît pe El. Eu nu doresc să cunosc nimic altceva decît pe El. Nimic decît Sîngele lui Isus! Oh!

Oh, scump este şuvoiul
Care mă face alb ca zăpada;
Nici un alt izvor eu nu cunosc,
Oh, nimic decît Sîngele lui Isus.

156 În timp ce noi cîntăm asta din nou, să dăm mîinile unul cu altul. Vă iubiţi unul pe altul? Există cineva aici care are ceva împotriva altcuiva. Dacă există, mergeţi şi îndreptaţi aceasta. Vreţi voi? Să nu plecăm de aici în felul acesta. Vedeţi? Dacă voi aveţi ceva împotriva cuiva, voi mergeţi şi faceţi aceasta drept, chiar acum. Chiar acum este ocazia voastră să mergeţi acolo, să ziceţi, "Frate, soră, eu am spus ceva despre tine, m-am gîndit ceva. Eu nu am vrut să fac asta. Iartă-mă." Vedeţi, acesta este felul să o faceţi. Să avem Izvorul drept în mijlocul nostru, tot timpul. Vedeţi?

Nici un alt izvor eu nu cunosc,
Nimic decît Sîngele lui Isus.

Oh, scump este şuvoiul
Care mă face alb ca zăpada;
Oh, nici un alt izvor eu nu cunosc,
Nimic decît Sîngele lui Isus.

157 Oh, nu este El minunat? Nici un alt izvor! Noi nu ne vom contamina cu alte lucruri. Noi ne-am separat, am lăsat lumea în urmă. Noi nu mai vrem mai mult din usturoiul Egiptean şi cisterne sparte. Noi sîntem în călătorie cu Domnul Isus, acea Stîncă lovită, amin, mîncînd Mana de Sus, şi bînd; mîncăm Hrana îngerilor, şi bem din Stîncă. Amin!

Nici un alt izvor eu nu cunosc,
Nimic decît Sîngele lui Isus.

Acum să ne plecăm capetele noastre.

158 Rugîndu-ne ca Dumnezeu să vă binecuvinteze aşa din belşug pe fiecare din voi, ca harul şi mila Lui să fie cu voi prin săptămîna ce vine. Şi dacă ceva s-ar întîmpla, ca unul dintre voi poate să alunece dincolo de perdea acum, doar amintiţi-vă că aceasta este numai cîteva ore de somn şi odihnă pînă ne întîlnim. Ţineţi minte, că, "Cei care sînt vii şi rămîn nu o vor lua înaintea celor care sînt adormiţi, căci Trîmbiţa lui Dumnezeu, acea ultimă Trîmbiţă. . . " Cea de a şasea tocmai a sunat. Şi acea ultimă Trîmbiţă, ca ultima Pecete, va fi Venirea Domnului. "Aceasta va suna, şi cei morţi în Cristos vor învia mai întîi." Doar se odihnesc pînă la acel timp.

159 Şi dacă voi v-aţi vătăma, ţineţi minte:

Ia Numele lui Isus cu tine,
Ca un scut de orice cursă;
Şi cînd ispitele în jurul tău se adună,
Doar şopteşte acel Nume sfînt în rugăciune.
(Dracii vor fugii.)

160 Doar amintiţi-vă, noi sperăm să vă întîlnim aici următoarea Duminică dimineaţă. Aduceţi înăuntru pe bolnavi şi nenorociţi. Eu mă voi ruga pentru voi. Voi rugaţi-vă pentru mine acum. Vreţi voi să o faceţi? Ziceţi, "Amin." [Adunarea, "Amin."—Ed.] Eu mă voi ruga pentru voi, ca Dumnezeu să vă binecuvinteze.

. . . Nume în rugăciune.

Nume preţios, Nume preţios, O ce dulce!
Speranţa pămîntului şi bucuria Cerului;
Nume preţios, O ce dulce!
Speranţa pămîntului şi bucuria Cerului.

La Numele lui Isus aplecîndu-ne,
Căzînd proşternuţi la picioarele Lui,
Rege al regilor în Ceruri noi Îl vom încorona,
Cînd călătoria noastră este complectă.

Nume preţios, Nume preţios, (nu este acesta dulce şi preţios?)
Speranţa pămîntului şi bucuria Cerului;
Nume preţios, Nume preţios, O ce dulce!
Speranţa pămîntului şi bucuria Cerului.

161 Este întotdeauna aşa de greu să vă părăsesc. Deşi eu ştiu că vouă vă este foarte cald, dar există doar ceva despre . . . Haideţi, mai un verset din ceva, vreţi să o faceţi? [Adunarea, "Amin."—Ed.] Vreţi să o faceţi? *Binecuvîntată Să Fie Legătura Care Leagă*, soră. Cîţi cunoaşteţi acel cîntec vechi? Noi obişnuiam să-l cîntăm, cu ani în urmă.

162 Şi eu mă gîndeam, în seara aceasta, "două mîini, din sute, care au rămas," cînd noi obişnuiam să cîntăm acel cîntec pe la tabernacol, şi să dăm mîna unul cu altul. *Binecuvîntată Să Fie Legătura Care Leagă*. Eu am îngropat pe mulţi din ei, chiar aici sus în cimitir. Ei aşteaptă. Eu îi voi vedea din nou. Eu îi văd, din cînd în cînd, într-o vedenie, cînd mă uit dincolo de perdea. Ei sînt acolo.

Să ne plecăm capetele acum aşa cum noi cîntăm.

Binecuvîntată să fie legătura care leagă
Inimile noastre în iubire Creştină;
Părtăşia . . .
Este asemănătoare cu cea de Sus.

Cînd noi . . . (acum întindeţi-vă dincolo şi apucaţi mîna cuiva) . . . ne despărţim,

Acum aplecaţi-vă capul.

Aceasta ne dă durere lăuntrică;
Dar noi totuşi vom fi uniţi în inimă,
Şi sperăm să ne întîlnim din nou.

163 Cu capetele noastre aplecate. Eu predau serviciul la pastor acum, şi eliberăm în . . .

Cisterne Sparte, Vol. 3 No. 7
(*Broken Cisterns*, Vol. 5 No. 13R)

Acest Mesaj prin Fratele William Marrion Branham, original dat în Engleză Duminică seara la 26 Iulie, 1964, la Tabernacolul Branham în Jeffersonville, Indiana, U.S.A., a fost luat de pe o bandă de înregistrare magnetică şi tipărit neprescurtat în Engleză. Această traducere Românească a fost publicată in 1993 de către:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, Jeffersonville, Indiana 47131 U.S.A.

anunţ pentru Dreptul de autor

Toate drepturile rezervate. Această carte se poate tipări pe un imprimator într-o casă pentru folosire personală sau să fie distribuit, gratuit, ca un mijloc de răspândire a Evangheliei lui Isus Cristos. Această carte nu poate să fie vândută pe scară largă, afişată pe un website, păstrată într-un sistem de recuperare, tradusă în alte limbi, sau folosită pentru solicitarea de fonduri fără permisiunea clară în scris de la Voice Of God Recordings®.

Pentru mai multe informaţii sau pentru alte materiale disponibile, vă rog să contactaţi:

Voice Of God Recordings
P.O. Box 950, Jeffersonville, Indiana 47131 U.S.A.
www.branham.org